

ต้นท่อนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
นลินี บุญเกื้อ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

ต้นท่อนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
นลินี บุญเกื้อ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต้นท่อนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
นลินี บุญเกื้อ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

นลินี บุญเกื้อ. (2556). *ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป*

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

อาจารย์สุวิมล เสงพัฒนา.

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย สำนักหอสมุด สำนักคอมพิวเตอร์ และกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป โดยใช้ข้อมูลปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 และต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบลงทุน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ

จากการศึกษาพบว่า ปีการศึกษา 2552 มีต้นทุนทางตรงรวมทั้งสิ้น 31,275,708.79 บาท ประกอบด้วย ค่าครุภัณฑ์ เท่ากับ 685,814.31 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.17 ค่าเดินทาง ของอาจารย์ผู้สอนในการเดินทางไปสอน มศว องครักษ์ และ มศว ประสานมิตร เท่ากับ 1,504,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.75 ค่าตอบแทนบุคลากรของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนกินภาระงาน นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ เท่ากับ 4,154,100 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.12 ค่าวัสดุในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 7,205,700.47 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.76 ค่าใช้สอย ใ้ในงานจ้าง ซ่อม ค่าจัดประชุม เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการต่างๆ เท่ากับ 271,940 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.86 ค่าใช้จ่ายของสำนักหอสมุดกลาง เท่ากับ 11,007,146.01 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.76 และค่าใช้จ่ายของสำนักคอมพิวเตอร์ เท่ากับ 6,447,008 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.36 ส่วนต้นทุนทางอ้อม เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส ถ้าหากนำต้นทุนทางตรงทั้งหมดไปฝากธนาคารแทนที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน จะมีค่าตอบแทนต้นทุนทางอ้อมเท่ากับ 390,946.36 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.23 และต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2552 เท่ากับ 2,632.74 บาท

ปีการศึกษา 2553 มีต้นทุนทางตรงรวมทั้งสิ้น 35,922,349.90 บาท ประกอบด้วย ค่าครุภัณฑ์ เท่ากับ 805,041.70 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.20 ค่าเดินทาง ของอาจารย์ผู้สอนในการเดินทางไปสอน มศว องครักษ์ และ มศว ประสานมิตร เท่ากับ 1,472,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.02 ค่าตอบแทนบุคลากรของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนกินภาระงาน นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ เท่ากับ 6,775,144 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.49 ค่าวัสดุในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 5,317,328.85 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.51 ค่าใช้สอย ใ้ในงานจ้าง ซ่อม ค่าจัดประชุม เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการต่างๆ เท่ากับ 914,807 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.50 ค่าใช้จ่ายของสำนักหอสมุดกลาง เท่ากับ 12,032,462.03 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.84 และค่าใช้จ่ายของสำนักคอมพิวเตอร์ เท่ากับ 8,605,566.32 บาท คิดเป็น

ร้อยละ 23.49 ส่วนต้นทุนทางอ้อม เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส ถ้าหากนำต้นทุนทางตรงทั้งหมดไปฝากธนาคารแทนที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน จะมีค่าตอบแทนต้นทุนทางอ้อมเท่ากับ 719,947 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.62 และต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เท่ากับ 2,249.83 บาท

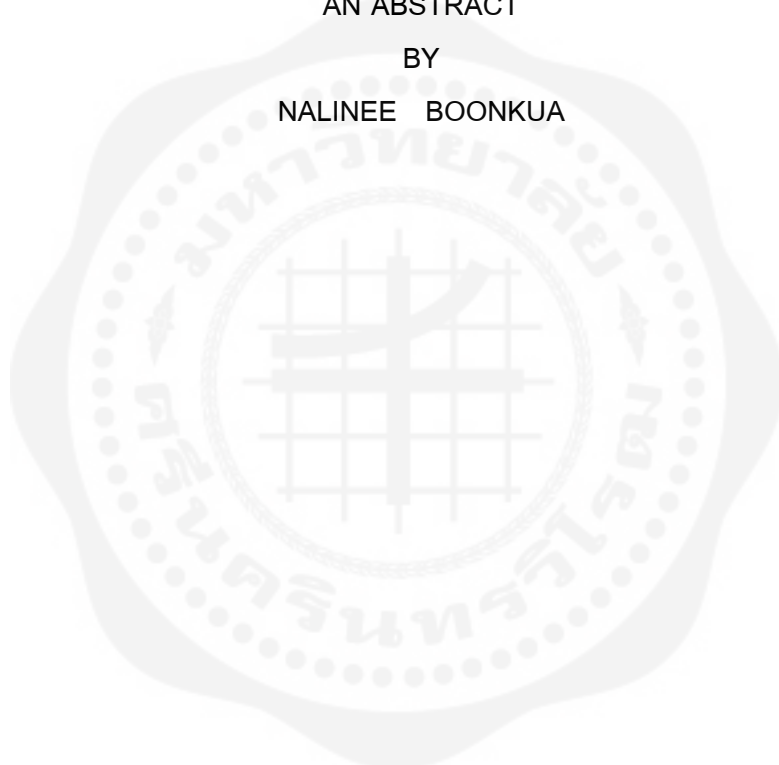

UNIT COST OF EDUCATION MANAGEMENT FOR GENERAL EDUCATION COURSES,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

NALINEE BOONKUA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

October 2013

Nalinee Boonkua. (2556). Unit cost of Education Management for General Education Courses, Srinakharinwirot University. Master project, M.Eon. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Suwimol Hengphattana.

In this study, researcher aimed to calculate cost of educational management for general subject per unit conducted by Srinakharinwirot University. The primary data was collected from educational management centre, physical development centre, transportation and safety, centre library, computer centre and educational service centre Srinakharinwirot University. Cross-sectional data from college student (Bachelor's degree) who enrolled in general subject between 2552 and 2553 and direct cost of educational activity in terms of investment budget. Are used Statistics used in this study are percentage.

From the study, we found that from academic year 2552 caused total direct cost 31,275,708.79 baht which consisted of the cost for durable goods 685,814.31 baht or 2.17 percent, transportation expense of lecturer who went to Ongkarak campus and Prasarnmitr campus 1,504,000 baht or 4.75 percent, remuneration for staff who worked in educational service centre for example director, lecturer and operation staff, remuneration for lecturer of every subjects in each academic year including lecturer who took responsible more than their committed job description, special instructor and expert speaker, remuneration for college student who helped lecturer during examination 4,154,100 baht or 13.12 percent, educational equipment 7,205,700.74 baht or 22.76 percent, miscellaneous expense for repair, meeting arrangement, meeting allowance and expense of any occurred projects 271,940 baht or 0.86 percent , the expense of centre library 11,007,146.01 baht or 34.76 percent , the expense of computer centre 6,447,008 baht or 20.36 percent .Indirect cost or opportunity cost, if we deposit all direct cost to the bank instead of using for educational management, we will earn 390,946.36 baht or 1.23 percent and cost of educational management for general subject per unit provided by Srinakharinwirot University from academic year 2552 is 2,632.74 baht

Academic year 2553 caused total direct cost 35,922,349.90 baht which consisted of the cost for durable goods 805,041.70 baht or 2.20 percent, transportation expense of lecturer who went to Ongkarak campus and Prasarnmitr campus 1,472,000 baht or 4.02 percent, remuneration for staff who worked in educational service centre for example director, lecturer and operation staff, remuneration for lecturer of every subjects in each

academic year including lecturer who took responsible more than their committed job description, special instructor and expert speaker, remuneration for college student who helped lecturer during examination 6,775,144 baht or 18.49 percent, educational equipment 5,317,328.85 baht or 14.51 percent, miscellaneous expense for repair, meeting arrangement, meeting allowance and expense of any occurred projects 914,807 baht or 2.50 percent , the expense of centre library 12,032,462.03 baht or 32.84 percent , the expense of computer centre 8,605,566.32 baht or 23.49 percent .Indirect cost or opportunity cost, if we deposit all direct cost to the bank instead of using for educational management, we will earn 719,947 baht or 1.96 percent and cost of educational management for general subject per unit provided by Srinakharinwirot University from academic year 2553 is 2,249.83 baht

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและความกรุณาในการให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จากอาจารย์ไมตรี อภิพัฒนมนตรี และ ดร.สุวิมล เสงพัฒนา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาทั้งในด้านวิชาการ และการปฏิบัติงานวิจัยให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย ตลอดจนให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.จิรวรรณ เจริญสถาพรกุล อาจารย์ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ 5 บท และให้คำแนะนำเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านใน สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมใจ ศิริโชค ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมการเรียนรู้ บุคลากรของกองแผนงาน บุคลากรของศูนย์พัฒนาสภาพ กายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย ในการให้ข้อมูลในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ ไม่ได้ระบุนามทั้งหมดที่ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยได้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ ผู้ล่วงลับด้วยความอาลัยยิ่ง คุณแม่และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา หากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นลินี บุญเกื้อ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของงานวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ความสำคัญของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	12
การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	28
การกำหนดข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	41
บรรณานุกรม	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก.....	53
ภาคผนวก ข.....	69
ภาคผนวก ค.....	72
ประวัติย่อผู้ทำวิจัย.....	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 งบประมาณรายจ่ายทางการศึกษาต่องบประมาณรายจ่ายรวมทั้งประเทศ.....	3
2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2552	5
3 สรุปจำนวนนิสิตลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553.....	6
4 แสดงผลรวมของต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน) และ ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน) ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553.....	37
5 แสดงผลรวมของต้นทุนทั้งหมด.....	38
7 แสดงร้อยละของต้นทุนในแต่ละปีการศึกษา.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพกำลังคน สังคม และเศรษฐกิจของประเทศ กระบวนการทางการศึกษาถือเป็นกระบวนการผลิตชนิดหนึ่ง ซึ่งช่วยเปลี่ยนแปลงให้มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สิ่งที่เกิดมีใช้สินค้า และมีใช้เครื่องจักรกล แต่เป็นสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบันเรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital) การลงทุนด้านการศึกษาจึงเป็นการลงทุนสร้างสมทุนมนุษย์ ซึ่งมีผลสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, 2518: 1) สำหรับประเทศไทยได้มีการสนับสนุนจากภาครัฐในการศึกษาภาคบังคับ 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เหตุผลที่สนับสนุนให้รัฐบาลมีบทบาทในการจัดการศึกษาภาคบังคับแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ คือ การที่รัฐพึงปฏิบัติต่อเด็กในรัฐเสมือนหนึ่งบิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรธิดา รัฐควรจะจัดการศึกษาให้เด็กในรัฐอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, 2518: 23) ขณะที่ในระดับอุดมศึกษาก็นับเป็นรูปแบบการให้การศึกษาของรัฐที่ต้องการพัฒนาศักยภาพของคนให้เต็มความสามารถเฉพาะทางเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของภาครัฐ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม ซึ่งมีทั้งรูปแบบการสนับสนุนงบประมาณให้มหาวิทยาลัยในระบบของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับ และมหาวิทยาลัยเอกชน การที่รัฐสนับสนุนงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นสินค้าสาธารณะ ก่อให้เกิดทั้งประโยชน์ทางตรงซึ่งเป็นประโยชน์เอกชน ที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์โดยตรง สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีรายได้ให้กับตนเอง ทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และประโยชน์ทางอ้อมที่ได้รับคือ การที่คนในสังคมมีความรู้ และสามารถนำไปช่วยเหลือคนในสังคมเดียวกัน รวมทั้งนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับการศึกษา ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดให้รัฐต้องรับผิดชอบและดำเนินการจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งในส่วน of สถานศึกษาและผู้เรียน โดยในส่วน of สถานศึกษา ได้กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์กรมหาชน และยังได้มีการจัดสรรกองทุนกุ่มดอกเบี๋ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน ส่วนทางด้านผู้เรียน รัฐได้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาระดับพื้นฐาน จัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบของกองทุนกุ่มให้แก่มหาวิทยาลัยที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย และจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

จากความสำคัญของการจัดการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งได้กำหนดขึ้นบนพื้นฐานการเสริมสร้างทุนของประเทศ ทั้งทุนทางสังคม ทุนเศรษฐกิจ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และอัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมไทยจึงให้ความสำคัญลำดับสูงกับ “การพัฒนาคุณภาพคน”

การประเมินสถานะการพัฒนาคคนและสังคมไทยพบว่าคนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ก็มีประเด็นสำคัญหลายประการที่ต้องเร่งแก้ไขและเสริมสร้างให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะการพัฒนาด้านการศึกษาซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว คนไทยได้รับโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้สู่การใช้ประโยชน์เท่าที่ควร รวมทั้งปัญหาวิกฤตค่านิยม จริยธรรม และพฤติกรรม ซึ่งเชื่อมโยงถึงการดำเนินชีวิต ความประพฤติ ความคิด ทัศนคติและคุณธรรมของคนในสังคม อันเป็นผลกระทบจากการเลือนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้าสู่ประเทศไทยผ่านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสร้างสรรค์ยังมีน้อย สื่อที่เป็นภัยและผิดกฎหมายมีการเผยแพร่มากขึ้น ในขณะที่คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับสถาบันทางสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา มีบทบาทน้อยลงในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาศักยภาพคนไทย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

จากประเด็นข้างต้น ส่งผลให้ทุกมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาดังกล่าว เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นแหล่งผลิตทรัพยากรมนุษย์ระดับสูงของประเทศ โดยมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นแหล่งสร้างปัญญา สร้างผู้นำทางความคิดของสังคมและประเทศชาติมีหน้าที่หลักคือ จัดการศึกษาหรือผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคนในการพัฒนาประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 60 ระบุไว้ว่า “ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการศึกษา” ดังนั้นในแต่ละปีงบประมาณรัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาเป็นจำนวนมากจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี แสดงได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 งบประมาณรายจ่ายทางด้านการศึกษาต่องบประมาณรายจ่ายรวมทั้งประเทศ

ปีงบประมาณ	งบประมาณ รายจ่ายรวม (ล้านบาท)	งบประมาณ ด้านการศึกษา (ล้านบาท)	งบประมาณ ระดับอุดมศึกษา (ล้านบาท)	งบประมาณ ด้านการศึกษา ต่อรายจ่ายรวม (ร้อยละ)	งบประมาณ ระดับอุดมศึกษา ต่อด้าน การศึกษา (ร้อยละ)
2539	843,200	167,560	31,612	19.87	18.87
2540	925,000	205,462	36,762	22.22	17.89
2541	830,000	215,162	34,447	25.92	16.01
2542	825,000	208,616	35,543	25.29	17.04
2543	860,000	222,112	34,482	25.83	15.52
2544	910,000	224,126	32,762	24.63	14.62
2445	1,023,000	222,990	31,913	21.80	14.31
2546	999,900	235,444	33,348	23.55	14.16
2547	1,163,500	251,194	34,510	21.59	13.74
2548	1,250,000	262,722	40,132	21.02	15.28
2549	1,360,00	295,623	48,096	21.74	16.27
2550	1,566,200	356,946	58,828	22.79	16.48

ที่มา: สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550).

ตาราง 1 งบประมาณรายจ่ายทางด้านการศึกษาต่องบประมาณรายจ่ายรวมทั้งประเทศ ปีงบประมาณ 2540-2550 พบว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีสูงขึ้นในแง่ของตัวเงิน แต่ในแง่ของสัดส่วนงบประมาณเพื่อการศึกษาต่องบประมาณรายจ่ายรวมประจำปีของประเทศนั้นมีสัดส่วนเพิ่มลดในแต่ละปีไม่แน่นอน และมีแนวโน้มลดลง เป็นที่สังเกตว่างบประมาณเพื่อการอุดมศึกษาจากผลกระทบช่วงวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศ พ.ศ. 2540 ส่งผลให้งบประมาณเพื่อการศึกษาปรับลดลงในช่วงปี 2541-2544 หลังเกิดวิกฤติ ยกเว้น ปี 2542 ที่ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่พร้อมทั้งด้านสติปัญญาและความรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศต่อไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล มีพันธกิจที่สำคัญคือ การสร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีสติปัญญา และความกล้าหาญ มีความสามารถด้านวิชาชีพ รวมทั้งสามารถสร้างสรรค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้ในการทำงานและพัฒนาสังคมได้ หลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจึงกำหนดให้บัณฑิตระดับปริญญาตรีทุกคน นอกจากจะต้องเรียนวิชาชีพแล้วยังต้องเรียน “วิชาศึกษาทั่วไป” ซึ่งเป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมีสติปัญญาที่จะประยุกต์หรือผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังกล่าว และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

วิชาศึกษาทั่วไป จึงนับได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่รู้กว้าง มีจิตสำนึกสาธารณะ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข วิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็นวิชาที่พัฒนาจิตใจ ในขณะที่วิชาเฉพาะถือเป็นการพัฒนาวิชาชีพ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะทั้งสองด้าน เพื่อให้ประเทศเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและคนในประเทศก็ได้รับการพัฒนาจิตใจไปพร้อมกัน

จากประเด็นความสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปดังกล่าว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้กำหนดโครงสร้างโครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2552 ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ดังตาราง 2

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2552

รายละเอียด		หน่วยกิต
1	กลุ่มวิชาภาษา	9
	1.1 ภาษาไทย	3 หน่วยกิต
	1.2 ภาษาต่างประเทศ	6 หน่วยกิต
2	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี	6
3	กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์	15
	3.1 วิชาบังคับ	9 หน่วยกิต
	3.2 วิชาเลือก	6 หน่วยกิต
รวม		30

ที่มา: ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552).

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2552 นิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติจะต้องศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิชาภาษา รวม 9 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นวิชาภาษาไทย 3 หน่วยกิต ภาษาต่างประเทศ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี จำนวน 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 15 หน่วยกิต แบ่งออกเป็นวิชาบังคับ 9 หน่วยกิต และวิชาเลือก จำนวน 6 หน่วยกิต รวมทั้งสามกลุ่มวิชาคือ 30 หน่วยกิต ซึ่งนิสิตจะต้องเรียนให้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะจบหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรี

แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้กับนิสิตระดับปริญญาตรีทุกคน ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ในกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี และกลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ ในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป โดยการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางปัญญา ความคิด และระดับจิตใจนั้น นอกจากจะต้องมีอาจารย์ผู้สอนที่ดีแล้ว ยังต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย เพื่อให้อุดมการณ์และหลักการของวิชาศึกษาทั่วไปบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะเป็นปราชญ์ ผู้ทรงศีล ตามอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ระหว่างปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ดังตาราง 3

ตาราง 3 สรุปจำนวนนิสิตลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2552
และปีการศึกษา 2553

วิชา	ปีการศึกษา 2552		ปีการศึกษา 2553	
	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
1.1 ภาษาไทย				
SWU 111	1,084	1,829	968	1,132
SWU 112	923	0	926	1,123
รวม	2,007	1,829	1,894	2,255
1.2 ภาษาต่างประเทศ				
SWU 121	1,752	0	3,207	0
SWU 122	0	1,670	47	2117
SWU 123	447	0	717	0
SWU 124	0	444	0	817
SWU 131	8	0	0	0
SWU 133	10		0	0
SWU 134	0	9	0	0
รวม	2,217	2,123	3,971	2,934
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี				
SWU 141	2,004	1,909	1,970	2,313
SWU 142	840	660	1,032	1,003
SWU 143	240	170	0	0
SWU 144	108	915	121	180
SWU 145	966	0	974	904
รวม	4,158	3,654	4,097	4,400

ตาราง 3 (ต่อ)

วิชา	ปีการศึกษา 2552		ปีการศึกษา 2553	
	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
3. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์				
3.1 วิชาบังคับ				
SWU 151	1,887	2,036	2,027	2,081
SWU 251	1,052	971	1,968	2,158
SWU 252	707	1,253	1,931	2,281
รวม	3,646	4,260	5,926	6,520
3.2 วิชาเลือก				
SWU 353	0	0	341	48
SWU 364	0	162	0	0
SWU 371	0	0	57	129
รวม	0	162	398	177
รวมทั้งสิ้น	12,028	12,028	16,286	16,286

ที่มา: ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2553).

ตาราง 3 สรุปจำนวนนิสิตลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 จะพบว่า รายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษานั้นจะมีจำนวนผู้เรียนไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นผลมาจากแผนรับนิสิตของมหาวิทยาลัยในแต่ละคณะและแต่ละปีมีจำนวนไม่เท่ากัน แต่มีแนวโน้มที่จะรับนิสิตเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเพิ่มตามไปด้วย เพราะนิสิตระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเรียนวิชาศึกษาทั่วไปรวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ตามที่มหาวิทยาลัยได้ระบุไว้ในหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางปัญญา ความคิด และระดับจิตใจนั้น นอกจากจะต้องมีหลักสูตร รายวิชาและอาจารย์ผู้สอนที่ดีแล้ว ยังต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย เนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก และมีการจัดการเรียนการสอนทั้งที่ประสานมิตรและองครักษ์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบประสานงานการจัดการเรียนการสอนร่วมกับคณะวิชาที่รับผิดชอบการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละกลุ่มวิชา รวมทั้งการประสานงานกับ

หน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้อุดมการณ์และหลักการของ วิชาศึกษาทั่วไปบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะเป็นปราชญ์ผู้ทรงศีล ตาม อุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย

ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป มีหน้าที่หลักในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาศึกษา ทั่วไป การพัฒนาบุคลากรและอาจารย์ผู้สอน การวางแผนและการประสานงานกับคณะ สำนัก สำนัก วิชา และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป การบริหาร จัดการทรัพยากรบุคคล งบประมาณ อาคารเรียนรวม วัสดุอุปกรณ์ การผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบบูรณาการ และเชื่อมโยงการเรียนรู้ วิชาศึกษาทั่วไปให้สอดคล้องกับการสร้างนิสิตให้มีอัตลักษณ์ตามอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม รวมทั้งนำองค์ความรู้จากการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม การเรียนการสอน ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาศึกษาทั่วไป และบูรณาการองค์ความรู้ เหล่านั้นไปใช้ในการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

เพื่อคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป เนื่องจากวิชาศึกษาทั่วไปเป็นวิชาที่นิสิตทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีต้องเรียนตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะ สามารถนำมาหาต้นทุนต่อการจัดการศึกษาแก่นิสิตแต่ละคน แต่ละสาขาวิชา ในแต่ละหลักสูตรต่อไป และง่ายขึ้น และจะส่งผลในระดับนโยบายของมหาวิทยาลัยถึงการพิจารณาการกำหนดค่าธรรมเนียม การศึกษาของนิสิตได้ เพราะเป็นวิชาที่สำคัญ มหาวิทยาลัยจึงควรคำนวณต้นทุนวิชาศึกษาทั่วไป รวมไปในแต่ละหลักสูตรด้วย

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยข้อมูลที่นำมาวิจัยนั้นเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ในปี การศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้ศึกษาจากเอกสารของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษา ทั่วไป กองบริการการศึกษา ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งความปลอดภัย สำนักหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ต้นทุน หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ ซึ่งอาจจ่ายเป็นเงินสด สินทรัพย์อื่น หนี้สิน หรือการให้บริการหรือการก่อหนี้ ทั้งนี้ รวมถึงผลขาดทุนที่วัดค่าเป็นตัวเงินได้ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ

2. ต้นทุนทางตรง หมายถึง ต้นทุนที่ใช้ในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป โดยแบ่งเป็น

2.1 ต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบลงทุน คือ ค่าครุภัณฑ์ โดยแบ่งประเภทของครุภัณฑ์ตามรายละเอียดของกรมบัญชีกลางที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2 ของสำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ กลุ่มมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ กรมบัญชีกลาง

2.2 ต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบดำเนินงาน คือ ต้นทุนที่เกิดจากการใช้ดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป รวมถึงหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการศึกษาด้วย ได้แก่

2.2.1 ค่าเดินทางเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการรับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร- องค์กรักษ์

2.2.2 ค่าตอบแทน

2.2.2.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการ
วิชาศึกษาทั่วไป

2.2.2.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

2.2.2.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

2.2.3 ค่าวัสดุ

2.2.4 ค่าใช้สอย

2.2.5 งบประมาณของสำนักหอสมุด

2.2.6 งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

3. ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง รายได้จากดอกเบี้ยที่มหาวิทยาลัยควรจะได้รับจากการนำเงินไปฝากธนาคาร ซึ่งคำนวณจากผลตอบแทนที่ต้องสูญเสียไปในรูปของดอกเบี้ยเงินฝาก เมื่อนำเงินมาใช้จ่ายในการจัดการศึกษา

4. จำนวนนิสิตหัวจริง หมายถึง จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปรวม 30 หน่วยกิต ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

5. วิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่นิสิตในระดับปริญญาตรีทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในกลุ่มวิชาภาษา สารสนเทศ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ พลศึกษา และบูรณาการ โดยให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

6. ต้นทุนต่อหน่วย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงจากการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป รวม 30 หน่วยกิต ต่อจำนวนนิสิต 1 คน ต่อ 1 ปีการศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การคำนวณต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปนี้ จะไม่คำนวณค่าที่ดิน เนื่องจากตามแนวความคิดทางการบัญชี ที่ดินเป็นทรัพย์สินที่ไม่เสื่อมสภาพ และจะไม่คำนวณค่าอาคารเนื่องจากไม่มีข้อมูลเพียงพอต่อการคำนวณ ประกอบกับค่าอาคารที่ใช้จัดการเรียนการสอนนั้น เป็นอาคารที่ทุกคณะและทุกรายวิชาใช้ร่วมกัน จึงไม่นำมาคิดเป็นต้นทุนเฉพาะรายวิชาศึกษาทั่วไป สำหรับทรัพย์สินอื่น จะคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยใช้หลักการและนโยบายการบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 ของสำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ กลุ่มมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ กรมบัญชีกลาง

2. งบลงทุนค่าสิ่งก่อสร้างคือค่าอาคารเรียน และค่าสาธารณูปโภค จะไม่นำมาคิดรวมเป็นต้นทุน เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ใช้ร่วมกับทุกคณะในมหาวิทยาลัย

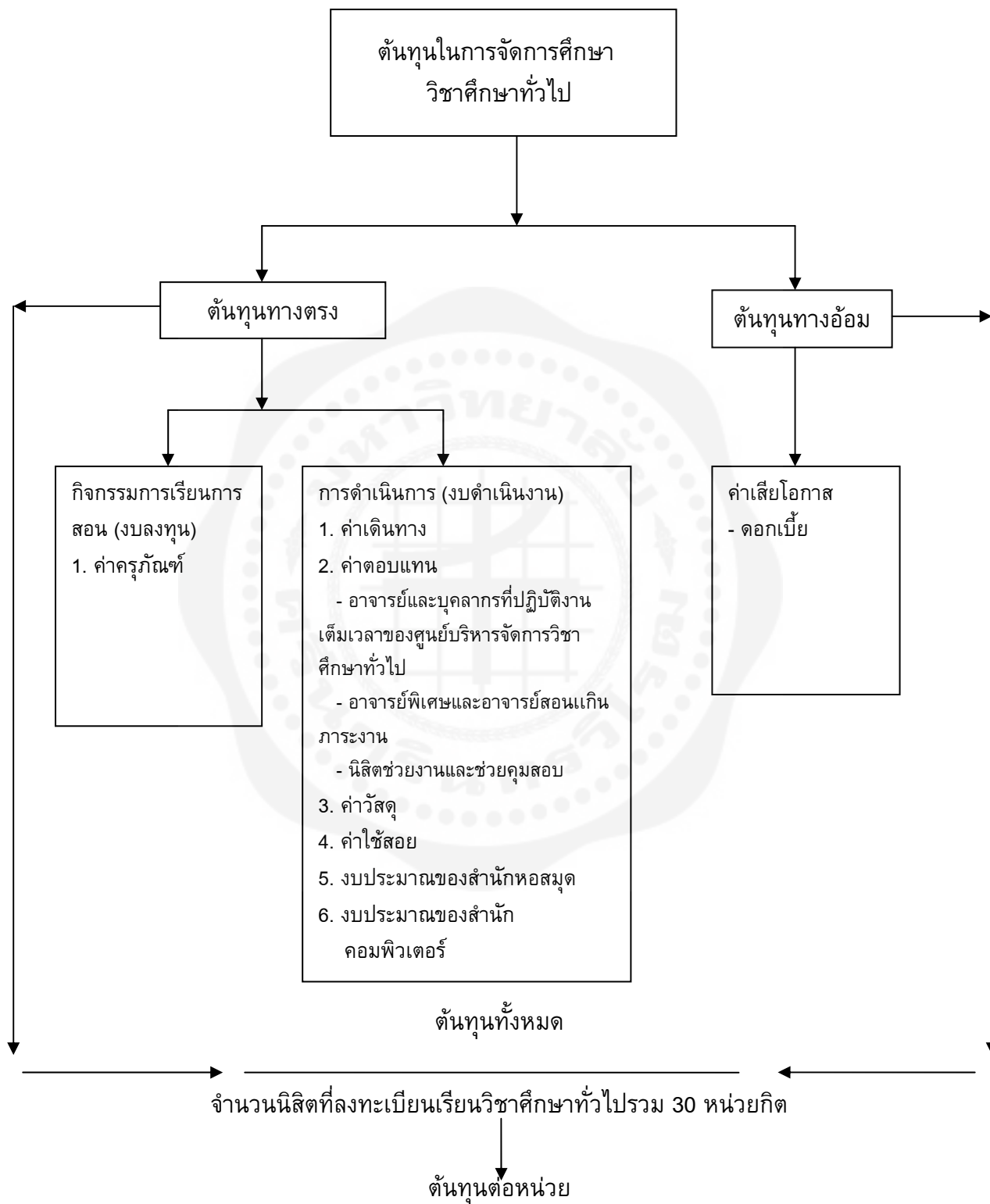
3. งบลงทุนค่าครุภัณฑ์ จะคิดเฉพาะที่ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไปเป็นผู้จัดซื้อในช่วงปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ในส่วนของค่าครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่นเป็นผู้จัดซื้อไม่นำมาคิดรวม เนื่องจากเป็นครุภัณฑ์ที่ใช้ร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย

4. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนนั้น จะปันส่วนตามผลประโยชน์ที่ได้รับ ในที่นี้จะหมายถึงค่าใช้จ่ายของสำนักหอสมุดและสำนักคอมพิวเตอร์ ถือว่านิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวนิสิต

5. ค่าตอบแทนของอาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป จะอ้างอิงตามระเบียบการเบิกจ่ายของกระทรวงการคลัง ในที่นี้จะกำหนดให้อาจารย์ทุกคนได้รับค่าตอบแทนชั่วโมงละ 400 บาท โดยอาจารย์พิเศษซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยจะได้รับค่าตอบแทนตามจำนวนชั่วโมงที่สอนจริง แต่อาจารย์ที่สอนเกินภาระงานจะต้องสอนวิชาอื่นสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง จึงจะจ่ายค่าตอบแทนให้ตามชั่วโมงที่สอนรายวิชาศึกษาศึกษาทั่วไปจริง

6. หน่วยงานส่วนกลางของมหาวิทยาลัยและผู้ให้บริการตามคณะต่างๆ ไม่ได้นำมาคิดรวมเป็นศูนย์ต้นทุนด้วย เนื่องจากหน่วยงานที่ให้บริการนิสิตทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่และได้เสนอตามลำดับชั้น ดังนี้

1. ความสำคัญของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
2. การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
4. แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หลักการและเหตุผล

ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน ได้บรรยายในหัวข้อ ความสำคัญและแนวคิดของการศึกษาทั่วไป : คุณธรรมนำความรู้ ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2550 สรุปดังนี้

วงการอุดมศึกษาของไทยได้ให้ความสำคัญ เรื่อง การศึกษาทั่วไปหรือวิชาศึกษาทั่วไป มาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2517 ที่ได้จัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัย สืบเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญของยูเนสโก ที่เข้ามาศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรของการอุดมศึกษาไทย ในมหาวิทยาลัยจำนวน 5 แห่ง จากการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอน พบว่าเป็นหลักสูตรแนววิชาชีพในวงแคบ มีลักษณะที่เป็นวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับหลักสูตรไทยที่ต้องการดึงคนไปสู่สาขาวิชาชีพ และมหาวิทยาลัยของไทยในยุคนั้นเหมือนกับโรงเรียนอาชีวะะชั้นสูง ประกอบกับเป็นช่วงที่คนไทยไปศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก จึงคุ้นเคยระบบการศึกษาของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเน้นการศึกษาทั่วไปและเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในการริเริ่มหลักสูตร General Education ซึ่งแปลว่า วิชาศึกษาทั่วไป

General Education ได้ริเริ่มนำมาใช้ในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ.2517 โดยมีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้นำ ทำให้ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งดูแลมาตรฐานปริญญาตรี นำเข้ามาเป็นส่วนประกอบสำคัญของหลักสูตรปริญญาตรี โดยตั้งหมวดขึ้นมา เรียกว่า วิชาพื้นฐานทั่วไป แต่ยังไม่ได้นำมาใช้อย่างเต็มที่ จึงให้เริ่มจากวิชาการศึกษาทั่วไป และยังใช้วิธีการเดียวกันกับการสร้าง

หลักสูตรวิชาเฉพาะ คือ ยึดสาระของศาสตร์แต่ละกลุ่ม และวิชาที่จะเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละกลุ่มของศาสตร์ให้เป็นวิชาเบื้องต้น และเรียกวิชาเบื้องต้นในกลุ่มของศาสตร์ว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยมหาวิทยาลัยของไทยจะสร้างหลักสูตรวิชาทั่วไป 2 วิธี ได้แก่

วิธีที่ 1 การนำวิชาเบื้องต้นของแต่ละกลุ่มศาสตร์มาเป็นวิชาพื้นฐาน แต่วิธีนี้กลายเป็นจุดอ่อน เพราะวิชาเหล่านั้นในหลักสูตรที่เรียนในวิชาเอกเป็นวิชาเบื้องต้น เป็นเหมือนสิ่งที่ต้องเรียนก่อนและเป็นวิชาต่อเนื่อง เมื่อนำวิชาเหล่านี้เพียง 1-2 วิชา มาเป็นวิชาพื้นฐาน จึงไม่ทราบว่าจะป็นวิชาพื้นฐานของใคร ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าวิชาพื้นฐาน คือ วิชาเบื้องต้น

วิธีที่ 2 การจัดกลุ่ม 6:6:6 ตามกลุ่มศาสตร์ แต่สร้างวิชาขึ้นใหม่ให้เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยไม่ได้เลือกวิชาเบื้องต้นของกลุ่มต่างๆ เพื่อให้ครบ 30 หน่วยกิต เรียกว่าเป็นวิชา Foundation และยังคงรักษา 6:6:6 ไว้ มีกลุ่มศาสตร์อยู่ แต่ไม่ใช่วิชา Introductory ของสาขาวิชาเอกนั้น เพื่อให้คนที่ไม่เรียน Major สาขานั้นๆ สามารถเรียนและได้ความรู้ เป็นพื้นฐานของการเป็นบัณฑิต โดยไม่ยึดติดกับสาขาวิชาเอก

เมื่อได้ดำเนินการ 2 วิธีนี้เป็นเวลาประมาณ 10 กว่าปี จึงเกิดความรู้สึกในหมู่อาจารย์มหาวิทยาลัยว่า ไม่ได้ผล และต้องมีการทบทวนใหม่ โดยให้นักวิจัยทำการศึกษาและเสนอแนะเกี่ยวกับ General Education ที่แท้จริงในหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งควรจะปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี และควรมีแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามแนวปรัชญาหรือจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป จากการศึกษายืนยันว่า หลักสูตรที่จัดอยู่ไม่ใช่ General Education จึงต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานและวางแนวทางการเรียนการสอนใหม่ ให้เป็น General Education จริงๆ และในปี 2532 เป็นประวัติศาสตร์ของวงการอุดมศึกษาไทย เพราะเป็นปีที่มีแผนพัฒนา 15 ปี หรือแผนอุดมศึกษาระยะยาว เริ่มมีผลบังคับใช้และมีการใช้จนถึงปี 2546 จึงมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเข้าสู่ยุคใหม่ของการอุดมศึกษา โดยเริ่มจากแผนนี้เป็นสำคัญ และ General Education ก็เป็นเรื่องหนึ่ง ได้มีการนำผลการศึกษาที่ประเมินจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ได้รับการยืนยันตรงกันว่า หากจะเปลี่ยนแปลงเรื่องนี้ตามปรัชญา General Education จะต้องดำเนินการดังนี้ เปลี่ยนชื่อจากคำว่า พื้นฐาน เป็น ศึกษาทั่วไป โดยกำหนดแนวทางของหลักสูตร General Education และปรัชญาใหม่ หากดูตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี ตั้งแต่ปี 2532-2548 หมวดวิชาศึกษาทั่วไปยังคงความหมายเดิม คือ วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี รวมทั้งระบุไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาอาจจะจัดวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้ อาจจะเป็นชุดวิชาหรือการนำปัญหาเพื่อเป็นวิชาที่โยงเข้าสู่ปัญหา

โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม และเป็นความอิสระเสรีของมหาวิทยาลัยที่จะทำ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และหวังว่าแนวทางนี้ จะเปิดทางให้มีหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปและทำได้ตามจุดมุ่งหมาย

ขณะนี้แนวโน้มที่จะสร้างหลักสูตรร่วมในระดับ General Education เกิดขึ้น โดย สกอ. ได้ริเริ่มที่จะใช้ E-learning สิ่งแรกที่พัฒนาคือวิชาศึกษาทั่วไปที่มหาวิทยาลัยจะใช้ร่วมกัน หากทำสำเร็จก็จะกลับมาสนับสนุนเรื่องแนวทางการพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีที่มีวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งถ้าไม่ใช้ Cyber หรือ Online ก็สามารทำได้ แต่ว่าจุดด้อยของเรื่อง General Education อยู่ที่การเรียนการสอน เพราะถ้าจะสอนตามวัตถุประสงค์ อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจและต้องมีวิธีสอน ถ้ายังสอนเหมือนวิชาเฉพาะก็จะไม่ถูกทาง เพราะคนที่เรียนไม่ได้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานวิชาเฉพาะ แต่เรียนเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ว่ารอบรู้อย่างกว้างขวาง

เพราะฉะนั้นความลุ่มลึกจะต่างกันระหว่างวิชาเฉพาะกับวิชาทั่วไป ปรัชญาการผลิตหลักสูตรบัณฑิตของแต่ละสถาบัน คนเป็นบัณฑิตต้องมีความรู้ลึกในสาขาวิชาชีพเฉพาะ และจะต้องมีความรู้รอบในเรื่องของวิชาทั่วไป ซึ่งถ้าเอา 2 ส่วนนี้มาประกอบกันจะไปสอดคล้องกับปรัชญาอเมริกันของตะวันตก ความเป็นบัณฑิตจะวัดกันที่ว่ามีความเป็นคนอยู่แค่ไหน มีความเป็นนักวิชาชีพอยู่แค่ไหน หรือที่เรียกว่า Manhood กับ Manpower ซึ่งปรัชญาการศึกษาถือว่าคนที่เป็นบัณฑิตต้องมีทั้ง 2 ด้าน

จากแนวคิดดังกล่าว ก็จะนำมาเชื่อมโยงกับนโยบายคุณธรรมนำความรู้ ที่เน้นความเป็นคนดี มีความรู้ และอยู่เย็นเป็นสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญ วิชาเฉพาะก็ต้องสอดแทรกคุณธรรมทั้งใน General Education และส่วนที่เป็นกิจกรรมของนิสิต นักศึกษา เรื่องของคุณธรรมเป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งมีเครือข่ายร่วมกับครอบครัว สถาบันศาสนา ชุมชน ในการกำหนดวัฒนธรรมองค์กรร่วมกันต่อไป

วิชาศึกษาทั่วไป(General Education) จึงเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษาควบคู่กับกลุ่มวิชาชีพ(Professional Education) เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และกำหนดให้มี "วิชาศึกษาทั่วไป" แทน "วิชาพื้นฐานทั่วไป" ในปี พ.ศ. 2532, 2542 และ 2548 ตามลำดับ และได้ให้ความหมายของ "หมวดวิชาศึกษาทั่วไป" ว่าหมายถึง "วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำ

ความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี" ซึ่งทำให้การจัดวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของไทยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตามความมุ่งมาดที่จะให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการองค์ความรู้โดยเชื่อมโยงกับชีวิตและวิถีความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันและอนาคต สมดังเจตนารมณ์ของการศึกษาทั่วไปที่หาใช่เพียงการเรียนรู้อันขั้นพื้นฐาน แต่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อป้อนเพาะให้ผู้เรียนมีจิตวิญญาณของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไป

ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ วิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายความว่า วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี ปรัชญาของการจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีรากฐานจากความคิดที่ว่า การพัฒนาคนจะต้องพัฒนาให้มีความสมบูรณ์และสมดุลตามองค์ประกอบธรรมชาติของคนคือ ร่างกายและจิตใจ (อารมณ์ ความคิด สติปัญญา และจิตวิญญาณ) ซึ่งต้องมียุทธศาสตร์ทั้ง 3 ศาสตร์คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยวิชาศึกษาทั่วไปควรมีลักษณะเป็นการบูรณาการผสมผสานระหว่างเนื้อหาวิชาในศาสตร์ต่างๆ ดังกล่าว และต้องไม่เป็นวิชาที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงลงไปเนื้อหาวิชาเฉพาะด้านซึ่งเป็นพื้นฐานของวิชาเอก

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหาสาระวิชาการ มีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม และสามารถนำไปความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข
- 2) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านการทำงาน ทักษะการปรับตัว ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะเรื่องการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศตามมาตรฐานสากล ทักษะการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ หรือการวิจัยและทักษะการบริหารและการจัดการ
- 3) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ มีภาวะผู้นำ เข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความรัก ภาวภูมิโนใจท้องถิ่น สถาบันและประเทศชาติ

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง 2552) เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นมา ซึ่งหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา ไว้เป็น 3 หมวดใหญ่ๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

รวมหน่วยกิตระดับปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต

รวมหน่วยกิตระดับปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

รวมหน่วยกิตระดับปริญญาตรี (6 ปี) ให้มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีหน่วยงานกลางในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป คือ ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการประสานงานการจัดการเรียนการสอนร่วมกับคณะ/วิทยาลัย/สำนักวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสานกับหน่วยงานสนับสนุนทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างบัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง รู้จริง ทำได้จริง มีศักดิ์ศรีและมีความสุข อันเป็นคุณลักษณะของปราชญ์ผู้ทรงศีล ตามอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีโครงสร้างหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีหน่วยกิต โดยรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยจัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.1 ภาษาไทย	3 หน่วยกิต
1.2 ภาษาต่างประเทศ	6 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี	6 หน่วยกิต
3. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์	15 หน่วยกิต
รวมไม่น้อย	30 หน่วยกิต

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอน โดยมีหลักการให้ทุกคณะที่จัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเชื่อมโยงการศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปกับหมวดวิชาเอก ได้อย่างกลมกลืน และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล มีทักษะสื่อสาร มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี
2. ให้ผู้เรียนได้มีอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปัญญาและความสามารถที่จะสร้างสรรค์ความรู้ มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ความจริง และสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ให้ผู้เรียนรู้เท่าทันที่มาของความรู้ในศาสตร์ต่างๆ รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ คน และสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และสุนทรียะในการดำรงชีวิต ประพฤติและความเป็นมา

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ให้ความสำคัญกับวิชาศึกษาทั่วไป โดยจะเห็นได้จากประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 351/2544) เรื่องนโยบายการจัดรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีมติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปไว้หลายครั้ง และท้ายสุดในการประชุมสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นครั้งที่ 2/2547 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ได้มีมติการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ดังนี้

1. ให้กำหนดกรอบรายวิชาศึกษาทั่วไปในทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป
2. ให้พัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปให้มีเนื้อหาเชิงบูรณาการ และจัดเป็นรายวิชากลางของมหาวิทยาลัย
3. ให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบ

จากนโยบายดังกล่าว มหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงได้มีการศึกษาและพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปที่เป็นวิชาบูรณาการ มีเนื้อหาสอดคล้องกับปรัชญา และได้ประกาศใช้หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้พัฒนาขึ้นมาจำนวน 22 รายวิชา โดยแบ่งตามกลุ่มวิชา คือ 1) กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 5 รายวิชา 2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 11 รายวิชา 3) กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ 6 รายวิชา สำนักวิชาศึกษาทั่วไปได้เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นมาจนในปี พ.ศ. 2553 ครบ 5 ปี ทางสำนักวิชาศึกษาทั่วไปได้มีการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2553) โดยได้ปรับปรุงให้มีความทันสมัยขึ้น สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีการปรับปรุงใหม่ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ 3/2551 ลงวันที่ 4 เมษายน 2551 เรื่องกรอบคุณลักษณะบัณฑิต และนโยบายหลักด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น และให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications

Framework for Higher Education) (TQF: HEd) ที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลการเรียนรู้ 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สำนักวิชาศึกษาทั่วไปได้ปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2553) โดยบูรณาการคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาได้แบ่งกลุ่มวิชาตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตจากวิชาศึกษาทั่วไป โดยมี 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การสื่อสารและการเรียนรู้ด้วยตนเอง มี 4 รายวิชา กลุ่มที่ 2 การคิดเชิงวิเคราะห์และเชิงวิพากษ์ มีวิชาบังคับ 2 รายวิชา วิชาเลือก 2 รายวิชา กลุ่มที่ 3 กลุ่มวิชาคุณธรรมจริยธรรม คุณค่าของชีวิตในสังคม มีวิชาบังคับ 2 รายวิชา วิชาเลือก 1 รายวิชา กลุ่มที่ 4 กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและภูมิปัญญา มีวิชาบังคับ 2 รายวิชา วิชาเลือก 2 รายวิชา กลุ่มที่ 5 กลุ่มวิชาความรู้ และการปรับตัวในยุคโลกาภิวัตน์ มีวิชาบังคับ 2 รายวิชา วิชาเลือก 4 รายวิชา หลังจากได้ปรับปรุงหมวดวิชาดังกล่าวแล้ว ได้ดำเนินการเสนอมหาวิทยาลัย และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2553 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2553 เรียบร้อยแล้ว ซึ่งคณะวิชาที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ หรือปรับปรุงหลักสูตรหลังจากที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นประกาศใช้ จะต้องนำหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2553) ไปบรรจุไว้ในหลักสูตร (สำนักวิชาศึกษาทั่วไป,มหาวิทยาลัยขอนแก่น.)

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป นิสิตเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นไป จะต้องเรียนวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไป อย่างน้อย 30 หน่วยกิต โดยที่นิสิตทุกคนจะต้องเรียนวิชาที่คัดสรรโดย สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไปอย่างน้อย 18 หน่วยกิต และเมื่อรวมกับรายวิชาที่แต่ละคณะของนิสิตนับให้เป็นวิชาการศึกษาทั่วไปแล้ว ต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต จึงจะถือว่าเรียนครบหลักสูตรปริญญาตรีตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย การเลือกวิชาที่คัดสรรโดยสำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป ซึ่งปรากฏในเอกสารฉบับนี้ จะต้องพิจารณาดังนี้

1. ให้เลือกรายวิชาการศึกษาทั่วไปที่มีรหัสรายวิชาต่างจากรหัสรายวิชาของคณะที่นิสิตสังกัด
2. ต้องเรียนวิชาที่อยู่ในกลุ่ม มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ สหศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ทุกกลุ่ม กลุ่มละอย่างน้อย 3 หน่วยกิต โดยไม่มีการยกเว้น
3. ต้องเรียนวิชาในกลุ่มภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 6 หน่วยกิต โดยให้เรียนวิชาบังคับตามกำหนด 6 หน่วยกิตก่อน แล้วจึงสามารถเลือกเรียนวิชาอื่นๆได้

4. นิสิตจะต้องสอบผ่านความรู้ทางภาษาไทยและคอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์ทดสอบมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดก่อนสำเร็จการศึกษา ทั้งสองวิชานี้ไม่นับหน่วยกิตให้ เฉพาะข้อกำหนดนี้จะเริ่มบังคับใช้ตามประกาศของทางมหาวิทยาลัย

สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไปหวังว่าเมื่อนิสิตผ่านการศึกษาวិชาต่างๆที่สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไปได้คัดสรรมาไว้ในกลุ่มวิชาทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จะสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่ใฝ่รู้ ใฝ่รอบ และกอปรด้วยคุณธรรม ตามความมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาของแต่ละกลุ่มวิชา สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไปได้กำหนดความมุ่งหมายของขอบเขตเนื้อหา ตลอดจนกระบวนการการศึกษาของทั้ง 5 กลุ่มวิชา อันได้แก่

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ วิชาในกลุ่มนี้มุ่งพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเองในเรื่องจิตวิญญาณ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จินตนาการและการใช้เหตุผลของมนุษย์ เพื่อสร้างอารยธรรมและศิลปกรรมต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างต่อเนื่องและสามารถนำมาใช้อธิบายปัญหาของตนเอง ผู้อื่น และปรากฏการณ์บางอย่างในสังคมปัจจุบันได้

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ วิชาในกลุ่มนี้เน้นกระบวนการคิด และการแสวงหาความรู้จากโลกธรรมชาติ ทั้งทางด้านชีวภาพและกายภาพ สร้างความเข้าใจในความหมาย ความสำคัญ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้าในการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่สำคัญในโลกปัจจุบันและอนาคต อันมีผลต่อวิถีชีวิต ความคิดของมนุษย์ และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการดำรงชีวิตแบบสมดุล ทั้งภายในตนเอง ระหว่างสังคม และท่ามกลางสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เป็นกลุ่มวิชาที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ที่เป็นแก่นสำคัญทางสังคมศาสตร์ อันได้แก่ ความรู้เรื่องพฤติกรรมของมนุษย์และสังคม กิจกรรมทางสังคมที่สำคัญๆ ปัญหาสังคม กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีระบบและการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบและบทบาทที่พึงมีในฐานะสมาชิกของสังคม

กลุ่มวิชาสหศาสตร์ วิชาในกลุ่มนี้มุ่งพัฒนากระบวนการแบบบูรณาการเพื่อให้ นิสิตเห็นความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างสาขา อันได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆได้อย่างรอบคอบ รอบด้านและอย่างเป็นเหตุเป็นผล ทั้งในระดับสังคม การดำเนินชีวิตส่วนตัวและวิชาชีพ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างให้เกิดแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปรายและการประยุกต์ใช้ จึงเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ส่วนลักษณะเนื้อหาวิชาอาจเป็นเรื่องใดๆที่มีการผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทั้ง 3 สาขาเข้าด้วยกัน

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ วิชาในกลุ่มนี้เน้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาและการสื่อสารได้ดีในระดับอุดมศึกษา ซึ่งรวมทั้งการพูด การฟัง การเขียน และการอ่าน ตลอดจนพื้นฐานทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ

นอกจากทั้ง 5 กลุ่มวิชาที่กล่าวถึงข้างต้น สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไปยังได้ตระหนักถึงความสำคัญในด้านการใช้ภาษาไทยและคอมพิวเตอร์ของนิสิต จึงกำหนดให้เป็นรายวิชาที่ไม่มีภาระหน่วยกิตให้ โดยมีขอบเขตเนื้อหา ดังต่อไปนี้

ภาษาไทย หมายถึงวิชาที่จะช่วยให้นิสิตสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องในการสื่อสารภายในตนเองและกับผู้อื่น ทั้งในการอ่านและการเขียน วิชานี้เน้นการศึกษาด้วยตนเองและการสอบผ่านข้อเขียนมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

คอมพิวเตอร์เบื้องต้น เน้นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำงานของคอมพิวเตอร์และทักษะเบื้องต้นในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนและการแสวงหาความรู้อื่นๆ รวมทั้งให้นิสิตตระหนักถึงผลของการใช้คอมพิวเตอร์ทั้งด้านบวกและลบ (สำนักงานจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

การจำแนกต้นทุน

ต้นทุนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ ได้หลายวิธี โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ การจำแนกแต่ละอย่างจะมีแนวคิดเฉพาะแฝงอยู่ด้วย ต้นทุนชนิดหนึ่งใช้ได้กับงานลักษณะหนึ่ง แต่จะใช้กับงานอีกลักษณะหนึ่งไม่ได้ ต้นทุนที่ใช้ในทางบัญชีอาจนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจบางอย่างไม่ได้ เช่น ต้นทุนมาตรฐานของสินค้าในระบบบัญชีจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเนื่องจากราคาวัตถุดิบเปลี่ยนแปลงไป แต่จะนำต้นทุนมาตรฐานดังกล่าวมาใช้เพื่อกำหนดราคาไม่ได้ในการประเมินต้นทุนไม่ถูกต้อง หรือใช้วิธีการประเมินต้นทุนที่ไม่เหมาะสม จะทำให้การวิเคราะห์โครงการบิดเบือนไปได้ โดยสามารถจำแนกต้นทุน ได้ดังนี้

1. ต้นทุนที่จัดกลุ่มโดยใช้เกณฑ์ “การดำเนินกิจกรรม” แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) หมายถึง ต้นทุนที่ต้องจ่ายเป็นเงินสดให้แก่บุคคลอื่นๆ ในการซื้อหาปัจจัยการผลิตมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งเห็นได้ชัดเจน หรือเรียกได้อีกอย่างว่า ต้นทุนชัดเจน (Explicit Cost) เป็นต้นทุนค่าแรง ค่าวัสดุ และค่าลงทุน อาจเกิดขึ้นภายในหน่วยงานที่ดำเนินงานผลิตบริการหรือผลิตภัณฑ์นั้นเอง การคำนวณต้นทุนในทางบัญชีนั้น เป็นการคำนวณต้นทุนประเภทนี้แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว การนำต้นทุนทางตรงเหล่านี้มารวมกันแล้วยังไม่ถือว่าเป็น ต้นทุนการผลิตทั้งหมด ยังต้องมีการรวมต้นทุนอีกประเภทเข้าไปด้วย นั่นคือ

1.2 ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) หมายถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตของตนเองซึ่งไม่ได้จ่ายเป็นเงินสดออกไปจริงๆ แต่ต้องมีการประเมินออกมาเป็นค่าใช้จ่าย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ต้นทุนไม่ชัดแจ้ง (Implicit Cost) เช่น การใช้บ้านที่อยู่อาศัยของตนเป็นสถานที่ทำการผลิตสินค้าและบริการซึ่งไม่เสียค่าเช่า แต่เราต้องประเมินออกมาเป็นค่าเช่าซึ่งถือเป็นต้นทุนทางอ้อมที่มองไม่เห็นเป็นต้น ดังนั้น ในการคิดต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เราต้องคิดต้นทุนทางอ้อมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายด้วย โดยเราต้องนำหลักการในเรื่อง ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) มาใช้ในการประเมินต้นทุนด้วย นั่นคือเราต้องนำมาพิจารณาว่าหากปัจจัยการผลิตชนิดนี้เราไม่ได้นำมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการของเราแต่เรานำปัจจัยการผลิตชนิดนี้ไปใช้ประโยชน์เพื่อให้ผลตอบแทนสูงสุดเท่าไร เช่น ที่ดิน หรือบ้านที่อยู่อาศัย หากเราไม่ได้นำไปใช้เป็นสถานประกอบการผลิตสินค้าของเราแล้ว เราสามารถนำไปให้คนอื่นเช่าก็จะได้ผลตอบแทนมาเป็นค่าเช่าที่ดินหรือค่าเช่าบ้านได้เท่าไร เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

Hansen (1963) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนทางการศึกษาไว้โดยแบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็นค่าใช้จ่ายของสังคมและส่วนบุคคล ซึ่งได้แยกค่าใช้จ่ายทางสังคมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการของสถาบันการศึกษาที่เกิดขึ้นแก่สังคม เช่น เงินเดือนครูผู้สอน อุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื่อมราคาของทุน ได้แก่ ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง
2. ค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนเสียรายได้จากการทำงาน ถ้าคนเหล่านี้ไม่เรียนรัฐจะมีรายได้ในส่วนนี้เพิ่มขึ้น

สำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เรียน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาดังแก่ค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนของแต่ละคน เช่น ค่าหนังสือ ค่าเดินทาง เป็นต้น

เอ อาร์ คาร์แนท (A.R.Karnat. 1968) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษ หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษ ประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 ด้าน คือ

1. ค่าใช้จ่ายด้านผู้ให้บริการการศึกษา (Institutional Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่สถานศึกษาใช้จ่ายไปในการจัดการศึกษา จำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Operational Cost) และ ค่าใช้จ่ายลงทุน (Capital Cost)
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษาใช้จ่าย (Student Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่นักศึกษาใช้จ่ายไปเพื่อการศึกษ ได้แก่ ค่าบำรุง ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่างๆ และ ค่าเสียโอกาสในการทำงาน

รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ (2519: 223-231) ได้พิจารณาแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของผู้รับบริการการศึกษา และส่วนของผู้จัดสรรบริการการศึกษา

ส่วนของผู้รับบริการการศึกษา เป็นส่วนที่ผู้รับบริการการศึกษาจะต้องเสีย ไม่ว่าจะเป็นการรับบริการเพื่อบริโภคหรือเพื่อการลงทุนก็ตาม นอกจากนั้น ยังมีค่าเสียโอกาสอันได้แก่ค่าจ้างแรงงานที่จะได้หากเลือกทำงาน แทนที่จะเลือกเรียนอีกด้วย

ส่วนของผู้จัดสรรบริการการศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน มีบทบาทร่วมกันในการให้บริการการศึกษา ซึ่งต้นทุนที่เกิดแก่ผู้บริการการศึกษาเป็นต้นทุนที่ใช้ดำเนินการจัดการศึกษา และต้นทุนทรัพย์สินอันเป็นค่าเสียโอกาสในการใช้ทรัพย์สินเพื่อจัดการศึกษา แทนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมหรือบริการอื่นๆ

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบของต้นทุนในการจัดการศึกษา สามารถจำแนกได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านผู้รับบริการการศึกษา และด้านผู้ให้บริการการศึกษา

1. ด้านผู้รับบริการการศึกษา ถือเป็นต้นทุนส่วนบุคคล เพราะเป็นต้นทุนที่เกิดจากการที่บุคคลเข้ารับบริการการศึกษา จำแนกออกเป็น

ต้นทุนทางตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้รับบริการการศึกษาต้องเสียในรูปของตัวเงินให้สถาบันการศึกษา อาทิ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมต่างๆ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากการเข้ารับบริการการศึกษา อาทิ ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า

ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายของผู้รับบริการการศึกษาในรูปของค่าเสียโอกาสได้แก่ ค่าจ้างแรงงานที่ควรจะได้ถ้าได้ทำงานแทนที่จะเลือกศึกษาต่อ

2. ด้านผู้ให้บริการการศึกษาถือเป็นต้นทุนทางสังคม เพราะเป็นต้นทุนที่เกิดจากการที่สถาบันการศึกษาให้บริการการศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ จำแนกออกเป็น

ต้นทุนทางตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาต้องจ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตต่อบริการการศึกษา แยกเป็น 2 ส่วน คือ ต้นทุนดำเนินการ เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการที่สถาบันการศึกษาต้องจ่ายในแต่ละปี ซึ่งเป็นทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิต และค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และค่าใช้จ่ายอื่น ส่วนต้นทุนลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวรได้แก่ ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง และครุภัณฑ์

ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายในรูปของค่าเสียโอกาส ได้แก่ รายได้ที่สถาบันการศึกษาควรจะได้ ถ้าเลือกไปลงทุนหาผลประโยชน์ทางด้านอื่นแทนที่จะลงทุนทางด้านการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันดี ศิลปเจริญ (2548) ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ 2547 ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทางตรงรวมของภาควิชาศึกษาศาสตร์แบบที่ 1 (ไม่รวมค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) มีค่าเท่ากับ 24,374,990.41 บาท มีต้นทุนค่าลงทุนสูงกว่าต้นทุนค่าแรง และต้นทุนค่าวัสดุ และต้นทุนทางตรงทางเศรษฐศาสตร์แบบที่ 2 (ไม่รวมครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) มีค่าเท่ากับ 11,236,251.96 บาท มีต้นทุนค่าแรงสูงกว่าต้นทุนค่าวัสดุ โดยจากการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยการให้บริการของภาควิชาศึกษาศาสตร์ภายหลังจากการได้รับต้นทุนจากหน่วยต้นทุนชั่วคราว (สำนักงานคณบดีและงานบริหารของภาควิชา) พบว่า ต้นทุนรวมทางเศรษฐศาสตร์แบบที่ 1 เท่ากับ 27,331,329.58 บาท และแบบที่ 2 เท่ากับ 12,954,912.54 บาท และต้นทุนทางบัญชี เท่ากับ 5,630,496.73 บาท

นิตยา อินทร์พญา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาจากค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนิสิตระดับปริญญาตรีแต่ละคณะและกลุ่มสาขาวิชา ปีการศึกษา 2547 รวมถึงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทั้งหมดตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของคณะและกลุ่มสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาทุกคณะและชั้นปี ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 532 คน ผลการวิจัยค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีที่รัฐบาลจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้เฉลี่ยต่อรุ่นปีการศึกษา หลักสูตร 4 ปี สูงสุดคือคณะสหเวชศาสตร์ ต่ำสุดคือคณะพลศึกษา หลักสูตร 6 ปี สูงสุดคือคณะทันตแพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตสูงสุด รองลงไปคือกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2547 หลักสูตร 4 ปี สูงสุดคือคณะศิลปกรรมศาสตร์ ต่ำสุดคือคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 6 ปี สูงสุดคือคณะแพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตสูงสุด รองลงไปคือกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ค่าใช้จ่ายทั้งหมดตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547 หลักสูตร 4 ปี สูงสุดคือคณะศิลปกรรมศาสตร์ ต่ำสุดคือคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 6 ปี สูงสุดคือคณะแพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตสูงสุด รองลงไปคือกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ

วีรินทร์ เอื้อวัฒนาภรณ์ (2548) ได้ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนทางการศึกษาของมหาบัณฑิต โครงการเศรษฐศาสตร์ภาคปกติกับเศรษฐศาสตร์ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแบ่งการศึกษาต้นทุนออกเป็นต้นทุนส่วนบุคคล ต้นทุนทางสังคม และต้นทุนค่าเสียโอกาส จากข้อมูล

ทุติยภูมิ ผลการศึกษาเปรียบเทียบของผู้เข้ารับการศึกษาพบว่า ต้นทุนรวมต่อหัวโครงการ เศรษฐศาสตร์ภาคปกติสูงกว่าโครงการเศรษฐศาสตร์ภาคพิเศษ โดยต้นทุนรวมต่อหัวของโครงการ เศรษฐศาสตร์ภาคปกติ ปีการศึกษา 2542 2543 และ 2544 เท่ากับ 252,875.51 บาท 252,773.33 บาท และ 252,164.02 บาท ตามลำดับ ต้นทุนรวมต่อหัวของโครงการเศรษฐศาสตร์ภาคพิเศษ ปี การศึกษา 2542 2543 และ 2544 เท่ากับ 172,916 บาท 172,966 บาท และ 172,666 บาท ตามลำดับ แต่ต้นทุนส่วนบุคคลทางตรงต่อหัวซึ่งประกอบไปด้วย ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษา ของภาคพิเศษจะสูงกว่าภาคปกติ ในส่วนต้นทุนค่าเสียโอกาสของภาค ปกติจะสูงกว่าภาคพิเศษ ในส่วนต้นทุนทางสังคมจะทำการศึกษาเฉพาะภาคปกติ เนื่องจากภาค พิเศษจะไม่ได้รับงบประมาณรายจ่ายดำเนินการของรัฐบาล

ธัญญารัตน์ บุษราคัม (2548: 54) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนที่มีต้นทุนรวมต่อปีสูงที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดไผ่ดำ แผนกสามัญศึกษาซึ่งเท่ากับ 4,718,848.88 บาทต่อปี รองลงมาได้แก่โรงเรียนวัดโบสถ์อินทร์บุรีซึ่งเท่ากับ 2,244,113.73 บาทต่อปี และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีมีต้นทุนรวมต่อปีต่ำที่สุด ซึ่งเท่ากับ 1,893,017.06 บาทต่อปี โรงเรียนที่มีต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด ได้แก่โรงเรียนวัดไผ่ดำ แผนกสามัญศึกษาซึ่ง เท่ากับ 22,050.70 บาทต่อคนต่อปี รองลงมาได้แก่โรงเรียนวัดโบสถ์อินทร์บุรีซึ่งเท่ากับ 18,546.39 บาทต่อคนต่อปี และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรี มีต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อปีต่ำที่สุดซึ่งเท่ากับ 16,752.37 บาทต่อ คนต่อปี ต้นทุนในการผลิตนักเรียนตามหลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ของแต่ ละโรงเรียนพบว่า โรงเรียนมีต้นทุนในการผลิตนักเรียนสูงที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดไผ่ดำ แผนกสามัญ ศึกษาซึ่งเท่ากับ 132,304.20 บาทต่อคน รองลงมาได้แก่โรงเรียนวัดโบสถ์อินทร์บุรีซึ่งเท่ากับ 111,278.34บาทต่อคน และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีมีต้นทุนในการผลิตนักเรียนต่ำที่สุดซึ่งเท่ากับ 100,514.22 บาทต่อคน และ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในจังหวัดสิงห์บุรีทุกโรง มี ต้นทุนการผลิตนักเรียนต่ำกว่าโรงเรียนของรัฐจากการศึกษาจึงสรุปได้ว่าต้นทุนต่อปีของทุกโรงเรียน ที่ได้ทำการศึกษาสูงกว่าเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล ดังนั้นรัฐบาลควรเพิ่มเงินอุดหนุนให้ใกล้เคียง กับต้นทุนของแต่ละโรงเรียน

สมพงษ์ ศรีนาค (2550) ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา : กรณีศึกษา โรงเรียนการเคหะท่าทรายสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 2 กรณี กรณีที่ 1วิเคราะห์จากรายจ่าย งบลงทุน งบบุคลากร งบดำเนินการ งบอุดหนุน เงินบริจาค ค่าเสียโอกาสกรณีที่ 2 วิเคราะห์จากรายจ่าย งบลงทุน งบบุคลากร งบดำเนินการ ค่าเสียโอกาส จากการศึกษาพบว่ากรณีที่ 1 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนทั้งหมดและต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ยแยกแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้ระดับ ก่อนประถมศึกษา มีต้นทุนทั้งหมด 5,933,918.69 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 22,648.54 บาทระดับ ประถมศึกษา มีต้นทุนทั้งหมด 24,048,019.46 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 23,762.86 บาทและระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มีต้นทุนทั้งหมด 7,652,665.65 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 27,626.95 บาท

กรณีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนทั้งหมดและต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ย แยกแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้ ระดับก่อนประถมศึกษา มีต้นทุนทั้งหมด 4,449,579.63 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 16,983.12 บาท ระดับประถมศึกษา มีต้นทุนทั้งหมด 18,177,059.72 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 17,961.52 บาท และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีต้นทุนทั้งหมด 6,082,062.31 บาท เฉลี่ย/คน/ปี เท่ากับ 21,956.90 บาท

อัจฉรา ทองธารี (2549) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและผลประโยชน์ที่โรงเรียนได้รับจากการจัดสรรทุนการศึกษาแก่บุคลากรเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2542 และ 2543 กรณีศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมเพื่อศึกษา ค้นคว้า ต้นทุนและผลประโยชน์ที่โรงเรียนได้รับจากการจัดสรรทุนการศึกษาแก่บุคลากรเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2542 และ 2543 กรณีศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จาก 2 แหล่ง คือ แหล่งข้อมูลจากรายงานทางวิชาการ รายงานทางสถิติ และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับทุนปีการศึกษา 2542 และ 2543

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกต้นทุน โดยสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ได้แก่ ต้นทุนรวม ต้นทุนรวมเฉลี่ย แบบบันทึกผลการดำเนินงานโดยได้จากผลการตรวจประเมินตามข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และแบบสัมภาษณ์ โดยเป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารบุคลากรผู้เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับการจัดสรรทุน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

การศึกษาสำรวจด้านต้นทุนซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินที่โรงเรียนจัดสรรให้แก่บุคลากรเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท รุ่นปีการศึกษา 2542 และ 2543 พบว่า ต้นทุนทางตรงค่าใช้จ่ายสูงสุดได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียนหลักสูตรภาคพิเศษ ต้นทุนทางอ้อมซึ่งเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส ค่าใช้จ่ายสูงสุดได้แก่ เงินเดือนที่จ่ายให้กับผู้เรียนหลักสูตรภาคปกติ และค้นพบว่าต้นทุนรวม และต้นทุนรวมเฉลี่ย ที่เกิดขึ้นจริงนั้น สูงกว่าต้นทุนทางบัญชีที่เป็นข้อมูลของทางโรงเรียนเนื่องจากการวิจัยได้นำต้นทุนทางอ้อมซึ่งเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสมาคิดรวมด้วย สะท้อนให้เห็นว่า ในการจัดการวางแผน นำเสนองบประมาณ ที่จะจัดสรรให้บุคลากรในแต่ละปีการศึกษาเพื่อจะให้ได้ตัวเลขประมาณค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกับความเป็นจริงนั้น ควรนำต้นทุนทางอ้อมซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายแฝงนอกจากต้นทุนทางบัญชี มาคิดรวมรายจ่ายต้นทุนทั้งหมดด้วย

ยุพาพร สงวนตระกูล (2551) ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อศึกษาว่าในการผลิตบัณฑิต 1 คน มีค่าใช้จ่ายมากน้อยเพียงใด และศึกษาทิศทางของค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษารัฐที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด รวมทั้งวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาปีงบประมาณ 2542 ปี 2546 และปี 2550 วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Students: FTES) เปรียบเทียบรายมหาวิทยาลัยและรายกลุ่มวิชา และทำการศึกษาทิศทางค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา โดยใช้วิธีการแบ่งเงินงบประมาณที่ได้จากภาครัฐของแต่ละมหาวิทยาลัยและแต่ละกลุ่มสาขาวิชาออกเป็นค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายทางอ้อม และได้มีการประมาณการเงินรายได้อื่นที่มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐนำมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งเพื่อรวมเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการรวม และนำค่าใช้จ่ายที่ได้มานั้นคิดเทียบกับจำนวนนักศึกษา FTES เพื่อหาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา FTES

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ ได้แก่จำนวนนักศึกษา FTES อายุของมหาวิทยาลัย แหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป STATA ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ สำหรับผลการศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา FTES รายมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ 2542 ปี 2546 และปี 2550 พบว่า ในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่ามีค่าใช้จ่ายต่อหัวศึกษา FTES เฉลี่ยอยู่ที่ 44,364 45,438 และ 75,774 บาทต่อคนตามลำดับ เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนของมหาวิทยาลัยจำกัดรับเฉลี่ย 149,484 143,725 และ 167,797 บาทต่อคนตามลำดับ มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับเฉลี่ย 4,532 6,847 และ 11,103 บาทต่อคนตามลำดับ และมหาวิทยาลัยในกำกับเฉลี่ย 105,926 108,756 และ 90,636 บาทต่อคนตามลำดับ โดยมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายในระดับสูง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ก่อตั้งมานาน และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนวิชาการแพทย์และวิทยาศาสตร์ จึงมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ค่อนข้างสูง ส่วนมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาในระดับต่ำ ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่เป็นมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ มีการเปิดสอนนักศึกษาจำนวนมาก จึงสามารถถัวเฉลี่ยค่าใช้จ่ายได้ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยประเภทอื่นสำหรับผลการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา มีปัจจัยที่นำมาพิจารณา 4 ปัจจัย คือ จำนวนนักศึกษา FTES แหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อายุของมหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยด้านจำนวนนักศึกษา FTES มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา โดยเมื่อจำนวนนักศึกษา FTES เพิ่มขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น ส่วนปัจจัยด้านแหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อายุของมหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัย จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านแหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และอายุของมหาวิทยาลัย มีส่วนทำให้ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยปัจจัยด้านแหล่งที่ตั้งพบว่า มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคมีค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางอยู่ระหว่าง 0.858-151.678 ล้านบาท ยกเว้นกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคมีค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางอยู่ 0.593 ล้านบาท ส่วนปัจจัยด้านอายุของมหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยอายุปานกลางมีค่าใช้จ่ายสูงกว่ามหาวิทยาลัยเก่าแก่อยู่ระหว่าง 0.906-3.662 ล้านบาท และมหาวิทยาลัยใหม่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่ามหาวิทยาลัยเก่าแก่อยู่ระหว่าง 0.828-1.327 ล้านบาท สำหรับปัจจัยด้านประเภทของมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีส่วนทำให้ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ภาวิดา น้อยปั้น (2550) ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ภาควิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคำนวณหาค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาต่อคนต่อปีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีงบประมาณ 2549 จำแนกตามรายคณะที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีภาคปกติทั้ง 3 กลุ่มงานจัดการศึกษา ได้แก่ กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ผลการศึกษา เมื่อวิเคราะห์จากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงทางบัญชี (กรณีรวมงบลงทุน) จำแนกตามแหล่งเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรพบว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินสูงถึงร้อยละ 65.12 ที่เหลือร้อยละ 27.19 และ 7.69 จ่ายจากงบประมาณเงินรายได้และเงินกองทุนค่าธรรมเนียมการศึกษาฯ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยต้องพึ่งพาแหล่งเงินงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อการดำเนินงานในสัดส่วนที่สูง โดยในภาพรวมมีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีงบประมาณ 2549 เฉลี่ยคนละ 140,064.14 บาท และเมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มงานจัดการศึกษา พบว่า กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวมากที่สุด คือ 270,638.43 บาท รองลงมาได้แก่กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ 98,340.16 บาท และกลุ่มสังคมศาสตร์มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่ำสุดคือ 91,303.11 บาท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในมุมมองของการให้บริการของการจัดการศึกษาโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายส่วนอื่นๆ ของนักศึกษาและสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารและสถิติตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ข้อมูลจำนวนนิสิต

จำนวนนิสิตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป โดยใช้ข้อมูลปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

2. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบลงทุน ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ ต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบดำเนินงาน ได้แก่

2.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการรับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนระหว่าง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร- องค์กรฯ

2.2.1 ค่าตอบแทน

2.2.1.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป

2.2.1.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

2.2.1.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

2.2.2 ค่าวัสดุ

2.2.3 ค่าใช้สอย

2.2.4 งบประมาณของสำนักหอสมุด

2.2.5 งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

และต้นทุนทางอ้อม จะเป็นค่าเสียโอกาสของงบประมาณในการเลือกนำงบประมาณจาก ต้นทุนทางตรงทั้งหมดมาจัดการเรียนการสอน โดยมองในส่วนของผู้จัดบริการการศึกษา ซึ่งหา งบประมาณดังกล่าวไม่ได้นำมาจัดการศึกษาแต่นำไปฝากธนาคารมีต้นทุนทางอ้อมเท่าใด

3. แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาในวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ข้อมูลจากศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย สำนักหอสมุด สำนักคอมพิวเตอร์ และกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งตาม ลักษณะของดังนี้

ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (งบลงทุน)

1. ครุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุนของครุภัณฑ์ ใช้การคำนวณค่าเสื่อมรายปี โดยแบ่งครุภัณฑ์ ออกเป็น 20 ประเภท ตามอายุการใช้งานที่มีประสิทธิภาพตามรายละเอียดของกรมบัญชีกลางที่ กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2 ของสำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ กลุ่มมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ กรมบัญชีกลาง

ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน)

1. ค่าเดินทาง

จะคำนวณจากจำนวนรอบของการเดินทางในการจัดการบริการรับ-อาจารย์และ ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป (ไป-กลับ คิดเป็น 1 รอบ) ในแต่ละวัน เป็นระยะเวลา เป็น 16 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคการศึกษา ในที่นี้ จะคำนวณเป็นระยะเวลา 4 ภาคการศึกษา

2. ค่าตอบแทน

2.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป จะคำนวณจากเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ของผู้อำนวยการ อาจารย์ และบุคลากร ประจำศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ตามปีงบประมาณ 2552 และปีงบประมาณ 2553

2.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

เป็นการนำข้อมูลจากการเบิกจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งอาจารย์สอนเกินภาระงาน อาจารย์พิเศษ รวมถึงอาจารย์ที่มาบรรยายพิเศษด้วยมาใช้ในการหา ต้นทุน

2.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

เป็นการนำข้อมูลหารเบิกจ่ายค่าตอบแทนนิสิตช่วยงานทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปี การศึกษา หมายความว่ารวมถึงช่วยงานที่ศูนย์บริหารจัดการทั่วไป และช่วยคุมสอบในรายวิชาต่างๆ ด้วย

3. ค่าวัสดุ

จะคำนวณจากค่ารายการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องใช้ในการปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน

4. ค่าใช้สอย

จะคำนวณค่าใช้สอยต่างๆ ที่ศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไปใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน ค่าใช้สอยในที่นี้จะหมายถึงงานจ้างซ่อม ค่าจัดประชุม เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการต่างๆ

5. งบประมาณของสำนักหอสมุด

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์ เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักหอสมุดได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

6. งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์ เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักคอมพิวเตอร์ได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ต้นทุนทางอ้อม

จะคำนวณในรูปแบบของค่าเสียโอกาสของงบประมาณ ซึ่งได้มาจากค่าของต้นทุนรวมทั้งหมด แล้วนำไปเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ เพื่อคำนวณหาค่าเสียโอกาสในการเลือกนำเงินดังกล่าวมาจัดการเรียนการสอนแทนที่จะนำไปฝากธนาคาร

ต้นทุนต่อหน่วย

ต้นทุนรวมทางตรงทั้งหมด + ต้นทุนทางอ้อม

จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปรวม 30 หน่วยกิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทำวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลด้านการเงิน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1.1 ข้อมูลงบประมาณที่ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไปใช้ในการดำเนินการต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

1.2 ข้อมูลงบประมาณที่หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องใช้จ่ายในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย สำนักหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์

2. ข้อมูลจำนวนนิสิต

2.1 ข้อมูลจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 เก็บรวบรวมจากกองบริการการศึกษา และศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวม ทั้งข้อมูลนิสิต อาจารย์ผู้สอน บุคลากร ข้อมูลต้นทุนได้แก่ต้นทุนทางตรงทั้งหมด และต้นทุนทางอ้อม ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ในรายการงบลงทุน รายจ่ายงบบุคลากร รายจ่ายงบดำเนินการ

2. วิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ต้นทุน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive method) โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับต้นทุนประเภทต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มานำเสนอในรูปแบบของตารางค่าร้อยละ

2.1 การคำนวณต้นทุนในการศึกษาครั้งนี้ จะคำนวณต้นทุนทั้งหมดที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

2.1.1 กำหนดศูนย์ต้นทุน แบ่งศูนย์ต้นทุนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1.1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยตรง ได้แก่ ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป

2.1.1.2 หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาสภาพ ภายภาพขนส่ง และความปลอดภัย สำนักหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์

2.1.2 กำหนดหน่วยผลผลิต แบ่งออกเป็น

2.1.2.1 จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปรวม 30 หน่วยกิต

2.1.3 ประเมินค่าใช้จ่ายดำเนินงานและค่าใช้จ่ายลงทุนในสินทรัพย์ของศูนย์ต้นทุน

2.1.4 คำนวณหาต้นทุนรวมทั้งหมด (Full Cost) เท่ากับต้นทุนทางตรง (Direct Cost) ของหน่วยงานเอง รวมกับต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) จากหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และต้นทุนค่าเสียโอกาส

2.1.5 คำนวณหาต้นทุนต่อหน่วย (Unit Cost Calculation) คำนวณค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของวิชาศึกษาทั่วไป โดยแบ่งต้นทุนออกตามงานบริการวิชาการ งานบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรีและงานบริการอื่นๆ เมื่อให้บริการ 1 หน่วย เพื่อให้ได้ต้นทุนต่อหน่วยใช้ประโยชน์ในการประมาณการวางแผน กำหนดขนาดของการบริการ วิเคราะห์ต้นทุนหรือประสิทธิผลของต้นทุนโครงการต่างๆ หรือควบคุมค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน โดยต้นทุนต่อหน่วย คัดจากต้นทุนทั้งหมดหารด้วยจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป

3. ประมวลผลข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์โดยใช้ Program Excel

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาด้านทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาในวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย สำนักหอสมุด สำนักคอมพิวเตอร์ และกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน)

1.1 ครุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุนของครุภัณฑ์ ใช้การคำนวณค่าเสื่อมรายปี โดยแบ่งครุภัณฑ์ ออกเป็น 20 ประเภท ตามอายุการใช้งานที่มีประสิทธิภาพตามรายละเอียดของกรมบัญชีกลาง ที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2 ของสำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ กลุ่มมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ กรมบัญชีกลาง

จากการคำนวณค่าเสื่อมครุภัณฑ์รายปี จะมีค่าเสื่อมครุภัณฑ์ ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 ค่าเสื่อมครุภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 685,814.31 บาท

ปีการศึกษา 2553 ค่าเสื่อมครุภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 805,041.70 บาท

จะสังเกตได้ว่าค่าครุภัณฑ์ ในปีการศึกษา 2553 จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2552 จำนวนเงิน 119,227.39 บาท เนื่องจาก ปีการศึกษา 2553 มีจำนวนลิตีเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการจัดซื้อรายการครุภัณฑ์มากกว่าปีการศึกษา 2552

2. ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน)

1. ค่าเดินทาง

ในการคำนวณค่าเดินทาง จะคำนวณจากจำนวนรอบของของการเดินทาง (ไป-กลับ คิดเป็น 1 รอบ) รับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ระหว่าง ประสารมิตร-องครักษ์ ในแต่ละวัน เป็นระยะเวลา เป็น 16 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะคำนวณเป็นระยะเวลา 4 ภาคการศึกษา ผลการคำนวณจะสรุปเป็นปีการศึกษา ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 จะมีรถตู้รับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระหว่าง ประสารมิตร-องครักษ์ จำนวน 94 รอบต่อสัปดาห์ คิดค่าใช้จ่ายรอบละ 1,000 บาท ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจะมีการจัดการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ ในปีการศึกษา 2552 จะค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าเดินทาง มีค่าเท่ากับ 1,504,000 บาท

ปีการศึกษา 2553 จะมีรถตู้รับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระหว่าง ประสารมิตร- องค์กรฯ จำนวน 92 รอบต่อสัปดาห์ คิดค่าใช้จ่ายรอบละ 1,000 บาท ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจะมีการจัดการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ ในปีการศึกษา 2552 จะค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าเดินทาง มีค่าเท่ากับ 1,472,000 บาท

จากต้นทุนค่าเดินทางข้างต้น จะเห็นได้ว่าค่าเดินทางในปีการศึกษา 2553 จะลดลงจากการศึกษา 2552 จำนวน 2 รอบต่อสัปดาห์ ซึ่งจะลดต้นทุนลง จำนวน 32,000 บาท

2. ค่าตอบแทน

2.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

ผู้อำนวยการฯ จะคำนวณจากเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินค่าตำแหน่งทางวิชาการ โดยโดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสำนักฯ จำนวน 895,200 บาท และ ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 920,400 บาท

อาจารย์ประจำศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป จะมีทั้งสิ้น 4 คน โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาเอก เดือนละ 20,654 บาท ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 991,392 บาท ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 1,050,864 บาท

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มีจำนวน 3 คน โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 388,368 บาท ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 411,660 บาท

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งนักวิชาการโสตทัศนศึกษา โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาตรีในตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ในอัตราเดือนละ 15,000 บาท ในปีการศึกษา 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 360,000 บาท และปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนยังคงเดิมอยู่ที่ 360,000 บาท เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้ว่าจ้างในตำแหน่งดังกล่าวในอัตราเงินเดือนสูงกว่าระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2553 จึงไม่ได้ปรับอัตราค่าตอบแทน

ผลรวมค่าตอบแทนแรงงาน (การจัดการในศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป) ในปีการศึกษา 2552 มีค่าเท่ากับ 2,634,960 บาท และในปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 2,742,924 บาท เพิ่มขึ้นจากการศึกษา 2552 จำนวน 107,964 บาท

2.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

เป็นการหาค่าตอบแทนทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งอาจารย์สอนเกินภาระงาน อาจารย์พิเศษ รวมถึงอาจารย์ที่มาบรรยายพิเศษด้วย

ปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนอาจารย์ผู้สอน มีค่าเท่ากับ 1,041,180 บาท ปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 3,825,200 บาท

2.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

เป็นการหาค่าตอบแทนนิสิตช่วยงานทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา หมายความว่ารวมถึงช่วยงานที่ศูนย์บริหารจัดการทั่วไป และช่วยคุมสอบในรายวิชาต่างๆด้วย

ปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนนิสิตช่วยงาน มีค่าเท่ากับ 477,960 บาท ปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 207,020 บาท

รวมหมวดค่าตอบแทนทั้งหมด ปีการศึกษา 2552 มีค่าเท่ากับ 4,154,100 บาท ปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 6,775,924 บาท

3. ค่าวัสดุ

จะคำนวณจากค่ารายการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องใช้ในการปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน

ปีการศึกษา 2552 จัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการเตรียมการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุสำนักงาน วัสดุคอมพิวเตอร์ วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ จำนวน 70 รายการ รวมเป็นเงิน 7,205,700.47 บาท

ปีการศึกษา 2553 จัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการเตรียมการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุสำนักงาน วัสดุคอมพิวเตอร์ วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ จำนวน 75 รายการ รวมเป็นเงิน 5,317,328.85 บาท

ผลรวมของค่าวัสดุในปีการศึกษา 2552 และ 2553 มีค่าเท่ากับ 12,523,029.32 บาท จะสังเกตได้ว่าค่าวัสดุในการศึกษา 2553 จะลดลงจากปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,888,371.62 บาท เนื่องจากวัสดุบางรายการมีอายุการใช้งานเป็นระยะเวลานานจึงไม่จำเป็นต้องจัดซื้อทุกปี

4. ค่าใช้สอย

จะคำนวณค่าใช้สอยต่างๆ ที่ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไปใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน ค่าใช้สอยในที่นี้จะหมายความถึงงานจ้าง ซ่อม ค่าจัดประชุม เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการต่างๆ

ปีการศึกษา 2552 มีรายการค่าใช้สอย จำนวน 43 รายการ มีค่าเท่ากับ 271,940 บาท และปีการศึกษา 2553 มีรายการค่าใช้สอย จำนวน 68 รายการ มีค่าเท่ากับ 914,807 บาท

ผลรวมค่าใช้จ่ายปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่า 1,186,747 บาท สาเหตุที่งบประมาณค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากปี การศึกษา 2552 จำนวน 642,867 บาท เนื่องมาจาก ต้องมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ จากการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับต้องมีการประชุมสัมมนา อบรมอาจารย์ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานวิชาศึกษาทั่วไปเพิ่มเติมจากปีการศึกษา 2552 ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

3. งบประมาณของสำนักหอสมุด

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์ เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักหอสมุดได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ปีการศึกษา 2552 สำนักหอสมุดกลางจะให้บริการนิสิตทุกระดับของมหาวิทยาลัยโดยเท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด มีค่าเท่ากับ 11,007,146.01 บาท และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 12,032,462.03 บาท

4. งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์ เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักคอมพิวเตอร์ได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ปีการศึกษา 2552 สำนักหอสมุดกลางจะให้บริการนิสิตทุกระดับของมหาวิทยาลัยโดยเท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด มีค่าเท่ากับ 6,447,008 บาท และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 8,605,566.32 บาท

เมื่อได้คำนวณหาต้นทุนแต่ละหน่วยต้นทุนแล้ว ลำดับต่อไปจะเป็นการหาผลรวมของต้นทุนทางตรง โดยจะคำนวณจากผลรวมของ ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน) และต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงผลรวมของต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน) และต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน) ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ต้นทุน	ปีการศึกษา	
	2552	2553
1. ค่าครุภัณฑ์	685,814.31	805,041.70
2. ค่าเดินทาง	1,504,000	1,472,000
3. ค่าตอบแทน	4,154,100	6,775,144
3.1 บุคลากรของศูนย์ บริหารจัดการวิชา ศึกษาทั่วไป	2,634,960	2,742,924
3.2 อาจารย์พิเศษและ อาจารย์สอนเกิน ภาระงาน	1,041,180	3,825,200
3.3 นิสิตช่วยงานและ ช่วยคุมสอบ	477,960	207,020
4. ค่าวัสดุ	7,205,700.47	5,317,328.85
5. ค่าใช้สอย	271,940	914,807
6. งบประมาณของ สำนักหอสมุด	11,007,146.01	12,032,462.03
7. งบประมาณของ สำนักคอมพิวเตอร์	6,447,008	8,605,566.32
ผลรวม	31,275,708.79	35,922,349.90

ตาราง 4 แสดงผลรวมของต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน) และต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน) ปีการศึกษา 2552 มีค่าเท่ากับ 31,275,708.79 บาท และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 35,922,349.90 บาท จะเห็นงบประมาณปีการศึกษา 2553 จะมียกงบประมาณสูงกว่าปีงบประมาณ 2552 เนื่องจากมีจำนวนนิสิตเพิ่มมากขึ้น จึงต้องใช้งบประมาณในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ต้นทุนทางอ้อม

การคำนวณหาต้นทุนขั้นต่อไป เป็นการคำนวณต้นทุนทางอ้อมคือต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยคำนวณจากต้นทุนทางตรงทั้งหมดคูณอัตราดอกเบี้ย ในการคำนวณต้นทุนทางอ้อมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดขึ้นเป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และเป็นเครื่องมือหลักในการส่งสัญญาณนโยบายการเงิน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลดอกเบี้ยนโยบายให้เป็นไปภายใต้กรอบของเงินเฟ้อไม่เกิน 3% และเพื่อที่จะควบคุมปริมาณเงินในระบบให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวได้

การคำนวณต้นทุนทางอ้อมจากการใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ในช่วงปีการศึกษา 2552 จะมีอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ 1.25% และในช่วงปีการศึกษา 2553 จะมีอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ 2% ซึ่งจะคำนวณต้นทุนทางอ้อมได้ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 ต้นทุนทางตรงเท่ากับ $31,275,708.79 \times 1.25\% = 390,946.36$ บาท

ปีการศึกษา 2553 ต้นทุนทางตรงเท่ากับ $35,922,349.90 \times 2\% = 719,447$ บาท

ตาราง 5 แสดงผลรวมของต้นทุนทั้งหมด

รายการต้นทุน	ผลรวมของต้นทุนจำแนกตามปีการศึกษา	
	2552	2553
ต้นทุนทางตรงทั้งหมด	31,275,708.79	35,922,349.90
ต้นทุนทางอ้อม	390,946.36	718,447
ผลรวม	31,666,655.15	36,640,796.90

ตาราง 5 แสดงผลรวมของต้นทุนทั้งหมด โดยคำนวณจากต้นทุนทางตรงทั้งหมดโดยแยกเป็นปีการศึกษา ในปีการศึกษา 2552 มีค่าต้นทุนทางตรงรวมต้นทุนทางอ้อมมีค่าเท่ากับ 31,666,655.15 ในปีการศึกษา 2553 มีค่าต้นทุนทางตรงรวมต้นทุนทางอ้อมมีค่าเท่ากับ 36,640,796.90 บาท

ตาราง 6 แสดงร้อยละของต้นทุนในแต่ละปีการศึกษา

ต้นทุน	ปีการศึกษา			
	2552	ร้อยละ	2553	ร้อยละ
1. ค่าครุภัณฑ์	685,814.31	2.17	805,041.70	2.20
2. ค่าเดินทาง	1,504,000	4.75	1,472,000	4.02
3. ค่าตอบแทน	4,154,100	13.12	6,775,144	18.49
3.1 บุคลากรของศูนย์ บริหารจัดการวิชา ศึกษาทั่วไป	2,634,960	8.32	2,742,924	7.49
3.2 อาจารย์พิเศษและ อาจารย์สอนเกิน ภาระงาน	1,041,180	3.29	3,825,200	10.44
3.3 นิสิตช่วยงานและ ช่วยคุมสอบ	477,960	1.51	207,020	0.56
4. ค่าวัสดุ	7,205,700.47	22.76	5,317,328.85	14.52
5. ค่าใช้สอย	271,940	0.86	914,807	2.50
6. งบประมาณของ สำนักหอสมุด	11,007,146.01	34.76	12,032,462.03	32.84
7. งบประมาณของ สำนักคอมพิวเตอร์	6,447,008	20.36	8,605,566.32	23.49
8. ต้นทุนทางอ้อม	390,406.36	1.23	718,447	1.96
ผลรวม	31,666,655.15	100	36,640,796.90	100

ตาราง 6 แสดงร้อยละของต้นทุนในแต่ละปีการศึกษา จากการคำนวณร้อยละของแต่ละหน่วยต้นทุน ในปีการศึกษา 2552 พบว่างบประมาณของสำนักหอสมุดเป็นงบประมาณสูงสุดร้อยละ 34.76 และในปีการศึกษา 2553 สำนักหอสมุดยังคงมีงบประมาณสูงสุดร้อยละ 32.84 แต่ลดลงจากปีการศึกษา 2552 จำนวน 1.92%

ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป รวม 30 หน่วยกิต ให้แก่นิสิตจำนวน
ในปีการศึกษา 2552 จะได้ต้นทุนต่อหน่วยดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \text{ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปปีการศึกษา 2552} \\
 & = \frac{\text{ผลรวมของต้นทุนทั้งหมดปีการศึกษา 2552}}{\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียนรวม 30 หน่วยกิต}} \\
 & = \frac{31,666,655.15}{12,028} \\
 & = 2,632.74 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 & \text{ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปปีการศึกษา 2553} \\
 & = \frac{\text{ผลรวมของต้นทุนทั้งหมดปีการศึกษา 2553}}{\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียนรวม 30 หน่วยกิต}} \\
 & = \frac{36,640,796.90}{16,286} \\
 & = 2,249.83 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

เพื่อคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการนำข้อมูลทุติยภูมิที่ได้รวบรวมไว้จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาสรุป คำนวณ และวิเคราะห์ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ข้อมูลจำนวนนิสิต

จำนวนนิสิตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป โดยใช้ข้อมูลปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

2. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบลงทุน

1. ค่าครุภัณฑ์

ต้นทุนทางตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของงบดำเนินงาน ได้แก่

1. ค่าเดินทาง

2. ค่าตอบแทน

2.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษา

ทั่วไป

2.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

2.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

3. ค่าวัสดุ

4. ค่าใช้สอย

5. งบประมาณของสำนักหอสมุด

6. งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

ต้นทุนทางอ้อม จะเป็นค่าเสียโอกาสของงบประมาณในการเลือกนำงบประมาณจากต้นทุนทางตรงทั้งหมดมาจัดการเรียนการสอนแทนที่จะนำไปฝากธนาคาร

3. แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาในวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป ศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพ การจัดการขนส่งและความปลอดภัย สำนักหอสมุด สำนักคอมพิวเตอร์ และกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน (งบลงทุน)

1.1 ครุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุนของครุภัณฑ์ ใช้การคำนวณค่าเสื่อมรายปี โดยแบ่งครุภัณฑ์ ออกเป็น 2 ประเภท ตามอายุการใช้งานที่มีประสิทธิภาพตามรายละเอียดของกรมบัญชีกลางที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2 ของสำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ กลุ่มมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ กรมบัญชีกลาง

จากการคำนวณค่าเสื่อมครุภัณฑ์รายปี จะมีค่าเสื่อมครุภัณฑ์ ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 ค่าเสื่อมครุภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 685,814.31 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.17

ปีการศึกษา 2553 ค่าเสื่อมครุภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 805,041.70 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.20

จะสังเกตได้ว่าค่าครุภัณฑ์ ในปีการศึกษา 2553 จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2552 จำนวนเงิน 119,227.39 บาท เนื่องจาก ปีการศึกษา 2553 มีจำนวนลิสต์เพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการจัดซื้อรายการครุภัณฑ์มากกว่าปีการศึกษา 2552

2. ต้นทุนทางตรงที่เกิดจากการดำเนินการ (งบดำเนินงาน)

1. ค่าเดินทาง

ในการคำนวณค่าเดินทาง จะคำนวณจากจำนวนรอบของของการเดินทาง (ไป-กลับ คิดเป็น 1 รอบ) รับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ระหว่าง ประสารมิตร- องครักษ์ ในแต่ละวัน เป็นระยะเวลา เป็น 16 สัปดาห์ ต่อ 1 ภาคการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะคำนวณเป็นระยะเวลา 4 ภาคการศึกษา ผลการคำนวณจะสรุปเป็นปีการศึกษา ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 จะมีรถรับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระหว่าง ประสารมิตร- องครักษ์ จำนวน 94 รอบต่อสัปดาห์ คิดค่าใช้จ่ายรอบละ 1,000 บาท ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจะมีการจัดการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ ในปีการศึกษา 2552 จะค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าเดินทาง มีค่าเท่ากับ 1,504,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.75

ปีการศึกษา 2553 จะมีรถรับ-ส่งอาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระหว่าง ประสารมิตร- องครักษ์ จำนวน 92 รอบต่อสัปดาห์ คิดค่าใช้จ่ายรอบละ 1,000 บาท ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจะมีการจัดการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ ในปีการศึกษา 2552 จะค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าเดินทาง มีค่าเท่ากับ 1,472,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.02

จากต้นทุนค่าเดินทางข้างต้น จะเห็นได้ว่าค่าเดินทางในปีการศึกษา 2553 จะลดลงจากปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 รอบต่อสัปดาห์ ซึ่งจะลดต้นทุนลง จำนวน 32,000 บาท

2. ค่าตอบแทน

2.1 อาจารย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

ผู้อำนวยการฯ จะคำนวณจากเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินค่าตำแหน่งทางวิชาการ โดยโดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงานของผู้บริหารสำนักฯ จำนวน 895,200 บาท และ ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 920,400 บาท

อาจารย์ประจำศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไป จะมีทั้งสิ้น 4 คน โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาเอก เดือนละ 20,654 บาท ซึ่งในปี พ.ศ. 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 991,392 บาท ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 1,050,864 บาท

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มีจำนวน 3 คน โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 388,368 บาท ปีการศึกษา 2553 ค่าตอบแทนมีค่าเท่ากับ 411,660 บาท

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งนักวิชาการโสตทัศนศึกษา โดยจะคำนวณเป็นปีของการปฏิบัติงาน อ้างอิงจากฐานเงินเดือนระดับปริญญาตรีในตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ในอัตราเดือนละ 15,000 บาท ในปีการศึกษา 2552 จะมีผลรวมค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน 360,000 บาท และปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนยังคงเดิมอยู่ที่ 360,000 บาท เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้ว่าจ้างในตำแหน่งดังกล่าวในอัตราเงินเดือนสูงกว่าระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2553 จึงไม่ได้ปรับอัตราค่าตอบแทน

ผลรวมค่าตอบแทนแรงงาน (การจัดการในศูนย์บริหารจัดการการศึกษาทั่วไป) ในปีการศึกษา 2552 มีค่าเท่ากับ 2,634,960 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.32 และในปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 2,742,924 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.49 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2552 จำนวน 107,964 บาท

2.2 อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน

เป็นการหาค่าตอบแทนทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งอาจารย์สอนเกินภาระงาน อาจารย์พิเศษ รวมถึงอาจารย์ที่มาบรรยายพิเศษด้วย

ปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนอาจารย์ผู้สอน มีค่าเท่ากับ 1,041,180 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.29 ปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 3,825,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.44

2.3 นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ

เป็นการหาค่าตอบแทนนิสิตช่วยงานทั้งหมดทุกรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา หมายความว่ารวมถึงช่วยงานที่ศูนย์บริหารจัดการทั่วไป และช่วยคุมสอบในรายวิชาต่างๆด้วย

ปีการศึกษา 2552 ค่าตอบแทนนิสิตช่วยงาน มีค่าเท่ากับ 477,960 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.51 ปีการศึกษา 2553 มีค่า เท่ากับ 207,020 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.56

รวมหมวดค่าตอบแทนทั้งหมด ปีการศึกษา 2552 มีค่าเท่ากับ 4,154,100 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.12 ปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 6,775,924 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.49

3. ค่าวัสดุ

จะคำนวณจากค่ารายการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องใช้ในการปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน

ปีการศึกษา 2552 จัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการเตรียมการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุสำนักงาน วัสดุคอมพิวเตอร์ วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ จำนวน 70 รายการ รวมเป็นเงิน 7,205,700.47 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.76

ปีการศึกษา 2553 จัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการเตรียมการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุสำนักงาน วัสดุคอมพิวเตอร์ วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ จำนวน 75 รายการ รวมเป็นเงิน 5,317,328.85 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.51

ผลรวมของค่าวัสดุในปีการศึกษา 2552 และ 2553 มีค่าเท่ากับ 12,523,029.32 บาท จะสังเกตได้ว่าค่าวัสดุในการศึกษา 2553 จะลดลงจากปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,888,371.62 บาท เนื่องจากวัสดุบางรายการมีอายุการใช้งานเป็นระยะเวลาอันยาวนานจึงไม่จำเป็นต้องจัดซื้อทุกปี

4. ค่าใช้สอย

จะคำนวณค่าใช้สอยต่างๆ ที่ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไปใช้ในการดำเนินการและจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 24 เดือน เนื่องจากต้องปฏิบัติงานและจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนทุกเดือน ค่าใช้สอยในที่นี้จะหมายความถึงงานจ้าง ซ่อม ค่าจัดประชุม เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการต่างๆ

ปีการศึกษา 2552 มีรายการค่าใช้สอย จำนวน 43 รายการ มีค่าเท่ากับ 271,940 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.86 และปีการศึกษา 2553 มีรายการค่าใช้สอย จำนวน 68 รายการ มีค่าเท่ากับ 914,807 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.50

สาเหตุที่งบประมาณค่าใช้สอยเพิ่มขึ้นจากปี การศึกษา 2552 จำนวน 642,867 บาท เนื่องมาจากต้องมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ จากการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับต้องมีการประชุมสัมมนา อบรมอาจารย์ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานวิชาศึกษาทั่วไปเพิ่มเติมจากปี การศึกษา 2552 ทำให้เกิดค่าใช้สอยเพิ่มขึ้น

3. งบประมาณของสำนักหอสมุด

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักหอสมุดได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ปีการศึกษา 2552 สำนักหอสมุดกลางจะให้บริการนิสิตทุกระดับของมหาวิทยาลัยโดยเท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด มีค่าเท่ากับ 11,007,146.01 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.76 และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 12,032,462.03 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.84

4. งบประมาณของสำนักคอมพิวเตอร์

ใช้วิธีการจะคำนวณตามข้อตกลงเบื้องต้นซึ่งนิสิตทุกคนได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด โดยนำงบประมาณที่สำนักคอมพิวเตอร์ได้รับในแต่ละปีงบประมาณหารจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อคนในอัตราที่เท่ากันตามข้อตกลงเบื้องต้นโดยคำนวณจากงบประมาณที่ใช้ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553

ปีการศึกษา 2552 สำนักหอสมุดกลางจะให้บริการนิสิตทุกระดับของมหาวิทยาลัยโดยเท่าเทียมกัน จึงคิดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากันหมด มีค่าเท่ากับ 6,447,008 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.36 และปีการศึกษา 2553 มีค่าเท่ากับ 8,605,566.32 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.49

ต้นทุนทางอ้อม

การคำนวณหาต้นทุนขั้นต่อไป เป็นการคำนวณต้นทุนทางอ้อมคือต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยคำนวณจากต้นทุนทางตรงทั้งหมดคูณอัตราดอกเบี้ย ในการคำนวณต้นทุนทางอ้อมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดขึ้นเป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และเป็นเครื่องมือหลักในการส่งสัญญาณนโยบายการเงิน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลดอกเบี้ยนโยบายให้เป็นไปภายใต้กรอบของเงินเฟ้อไม่เกิน 3% และเพื่อที่จะควบคุมปริมาณเงินในระบบให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวได้

การคำนวณต้นทุนทางอ้อมจากการใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ในช่วงปีการศึกษา 2552 จะมีอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ 1.25% และในช่วงปีการศึกษา 2553 จะมีอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ 2% ซึ่งจะคำนวณต้นทุนทางอ้อมได้ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 ต้นทุนทางตรงเท่ากับ $31,275,708.79 \times 1.25\% = 390,946.36$ บาท

ปีการศึกษา 2553 ต้นทุนทางตรงเท่ากับ $35,922,349.90 \times 2\% = 719,947$ บาท

การคำนวณต้นทุนต่อหน่วย

เป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อหาค่าใช้จ่ายต่อหน่วยหรือต่อหัวนิสิตในการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วยกิต ซึ่งจะคำนวณจาก

ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปปีการศึกษา 2552

$$= \frac{\text{ผลรวมของต้นทุนทั้งหมดปีการศึกษา 2552}}{\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียนรวม 30 หน่วยกิต}}$$

$$= \frac{31,666,655.15}{12,028}$$

$$= 2,632.74 \text{ บาท}$$

ต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปปีการศึกษา 2553

$$= \frac{\text{ผลรวมของต้นทุนทั้งหมดปีการศึกษา 2553}}{\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียนรวม 30 หน่วยกิต}}$$

$$= \frac{36,640,796.90}{16,286}$$

$$= 2,249.83 \text{ บาท}$$

อภิปรายผล

ต้นทุนที่ใช้ในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ในปีการศึกษา 2552 มี 2 ต้นทุนหลัก

1. ต้นทุนทางตรง โดยการคำนวณจาก ค่าเดินทางของอาจารย์ผู้สอน ณ มศว องค์กรักซ์ โดยเดินทางโดยรถตู้ตามที่มหาวิทยาลัยได้จัดให้ ค่าตอบแทนแรงงานของผู้อำนวยการ อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ของศูนย์บริหารจัดการศึกษาทั่วไป อาจารย์พิเศษและอาจารย์สอนเกินภาระงาน นิสิตช่วยงานและช่วยคุมสอบ ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย งบประมาณในการให้บริการของสำนักหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์รวมค่าต้นทุนทางตรงทุกรายการต้นทุนแล้ว ก็จะได้ค่าต้นทุนทางตรงเท่ากับ 31,275,708.79 บาท

2. ต้นทุนทางอ้อม หรือต้นทุนค่าเสียโอกาส เป็นต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งนำมาคำนวณรวมหาต้นทุนต่อหน่วย ซึ่งต้นทุนทางอ้อมนี้ เป็นการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ว่า ต้นทุนทางตรงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมองในแง่ของผู้จัดบริการการศึกษาว่า หากนำงบประมาณต้นทุนตรงทั้งหมดมาฝากธนาคาร คุณอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ ในการคำนวณต้นทุนทางอ้อมในครั้ง นี้ ผู้วิจัยได้ใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Rate) คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดขึ้นเป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และเป็นเครื่องมือหลักในการส่งสัญญาณนโยบายการเงิน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลดอกเบี้ยนโยบายให้เป็นไปภายใต้กรอบของเงินเฟ้อไม่เกิน 3% และเพื่อที่จะควบคุมปริมาณเงินในระบบให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวได้ ซึ่งต้นทุนทางอ้อมมีค่าเท่ากับ 390,946.36 บาท

ต้นทุนต่อหน่วยหรือต่อหัวของนิสิตในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้แก่ นิสิต จำนวน 12,028 คน ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 หน่วยกิต จากการวิจัยในครั้งนี้ จะมีค่าใช้จ่ายต่อหน่วย คือ 2,632.74 บาท

ต้นทุนที่ใช้ในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ในปีการศึกษา 2553 ใช้หลักการคำนวณ ต้นทุนเช่นเดียวกับปีการศึกษา 2552 ซึ่งค่าต้นทุนทางตรงเท่ากับ 35,922,349.90 บาท และต้นทุนทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 719,947 บาท

ต้นทุนต่อหน่วยหรือต่อหัวของนิสิตในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้แก่ นิสิต จำนวน 16,286 คน ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 หน่วย จากการวิจัยในครั้งนี้ จะมีค่าใช้จ่ายต่อหน่วย คือ 2,249.83 บาท

ต้นทุนต่อหน่วยหรือต่อหัวของนิสิตในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ในปี การศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีจำนวนต่อหัวไม่เท่ากัน เนื่องจากขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ ใช้ในการจัดการศึกษาละจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ หากนำจำนวนต้นทุนต่อหน่วยมาคำนวณหาค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อ คำนวณหาค่าใช้จ่ายต่อ 1 กิต จาก 30 หน่วยกิต ในแต่ละปีการศึกษา จะมีต้นทุนต่อหน่วย ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 จะมีค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ต่อ นิสิต 1 คน ต่อ 1 หน่วยกิต มีค่าเท่ากับหน่วยกิตละ 87.76 บาท

ปีการศึกษา 2553 จะมีค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป ต่อ นิสิต 1 คน ต่อ 1 หน่วยกิต มีค่าเท่ากับหน่วยกิตละ 75 บาท

จากการที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดสรรงบประมาณจากบรยายได้ในส่วนของ การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วยกิต โดยการจัดสรรงบประมาณต่อหัว นิสิตรายวิชาละ 200 บาท หากคำนวณรายวิชาละ 3 กิต นั้น จะได้รับงบประมาณเฉลี่ยหน่วยกิตละ งบประมาณ 66.67 บาท ต่อ นิสิต 1 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบต้นทุนค่าใช้จ่ายแล้ว จะพบว่าต้นทุนต่อ หน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปจากการวิจัยในครั้งนี้ จะมีต้นทุนสูงกว่างบประมาณที่ มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ มหาวิทยาลัยจึงควรนำต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนจริง ไปจัดสรรงบประมาณ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ ต้นทุนที่ใช้จริง

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาต้นทุนต่อหน่วยในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการพิจารณาการใช้จ่ายในแต่ละต้นทุนนั้น ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่นิสิตได้รับเป็นหลัก ทั้งนิสิตที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปและนิสิตชั้นปีอื่นๆ ใต้ใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ควรมีการคำนวณต้นทุนทุกปีการศึกษา เนื่องจากค่าใช้จ่ายในแต่ละต้นทุนย่อมมีความแตกต่างกัน และต้องมีความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เช่น ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามราคาท้องตลาด หรือตามมาตรฐานของกระทรวงต่างๆ ซึ่งจะทำให้ราคาในแต่ละปีไม่คงที่

3. เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยหรือต่อหัวของนิสิตในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 จะพบว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ใช้ในการจัดการศึกษาและจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละปีการศึกษา จะสังเกตเห็นว่าต้นทุนรวมทั้งหมดในปีการศึกษา 2553 สูงกว่าปีการศึกษา 2552 แต่เมื่อคำนวณต้นทุนต่อหัว จะพบว่าต้นทุนต่อหัวในปีการศึกษา 2553 กลับต่ำกว่า ปีการศึกษา 2552 เนื่องจากปีการศึกษา 2553 มีจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนมากกว่าปีการศึกษา 2552 จึงทำให้งบประมาณถูกหารเฉลี่ยในจำนวนนิสิตที่เพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายต่อหัวจึงลดลง ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณ การเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา จึงควรวิเคราะห์ถึงความผันแปรของจำนวนงบประมาณและจำนวนนิสิตด้วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะคิดต้นทุนค่าอาคารและค่าสาธารณูปโภคด้วย โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละเดือน เพื่อการคำนวณต้นทุนจะได้มีความถูกต้อง แม่นยำ ละตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งจะนำผลจากการวิเคราะห์ไปวางแผนด้านงบประมาณต่อไป

2. ควรมีการคิดต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน หรือหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองคลัง กองบริการการศึกษา คณะต่างๆ เนื่องจากมีบุคลากรส่วนกลางและตามคณะต่างๆ ที่ให้บริการแก่นิสิต จึงควรนำต้นทุนค่าปฏิบัติงานของบุคลากรที่ให้บริการนิสิตวิชาศึกษาทั่วไปมาคำนวณด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คมกฤษ รัตนธรรม. (2548). อัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลของการลงทุนทางการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญารัตน์ บุษราคัม. (2548). การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนสามัญศึกษา กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2542). หลักเศรษฐศาสตร์:จุลเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา อินทร์พญา. (2549). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวิดา น้อยปั้น. (2550). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพาพร สงวนตระกูล. (2551). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา สายคณิต. (2543). เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลลิต หวังสันติ. (2551). การวิเคราะห์ต้นทุนทางการศึกษาระดับปริญญาโทในหลักสูตรสาขาวิชา ร่วม(ภาคพิเศษ.) การค้นคว้าแบบอิสระ. ศ.ม. เชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วันดี ศิลปเจริญ. (2548). การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา: นักศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วีรินทร์ เอื้อวัฒนากรณ์. (2548). การเปรียบเทียบต้นทุนทางการศึกษาของมหาบัณฑิตโครงการ เศรษฐศาสตร์ภาคปกติกับเศรษฐศาสตร์ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไป. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552). *โครงการจัดตั้งสำนักนวัตกรรมการเรียนรู้*.
- สมพงษ์ ศรีนาถ. (2550). *การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา : กรณีศึกษา โรงเรียนการเคหะท่าทรายสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- David Andolfatto; Christopher Ferrall; & Paul Gomme. (2000). *Human Capital Theory and the Life-Cycle Pattern of Learning and Earning, Income and Wealth.*
- Diego Lanzi. (2004). *Capabilities, Human Capital and Education.* University of Bologna.
- J.M.Gitau; A.O.R Riechi; & A.N Gitau. (2007). *Effects of Students' Enrolment on Unit Cost of Education.*
- Okemakinde. T. (2008). *Human Capital Theory: Implications for Educational Development.* University of Ibadan, Ibadan

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป

1. กลุ่มวิชาภาษา

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต ดังนี้

1.1 ภาษาไทย กำหนดให้เลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

มศว 111	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3(2-2-5)
SWU 111	Thai for Communication	
มศว 112	วรรณกรรมไทยปริทรรศน์	3(2-2-5)
SWU 112	Thai Literary Review	

1.2 ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว 121	ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 121	English for Effective Communication I	
มศว 122	ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 122	English for Effective Communication II	
มศว 123	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1	3(2-2-5)
SWU 123	English for International Communication I	
มศว 124	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2	3(2-2-5)
SWU 124	English for International Communication II	
มศว 131	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 131	French for Communication I	
มศว 132	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 132	French for Communication II	

มศว 133	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 133	German for Communication I	
มศว 134	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 134	German for Communication II	
มศว 135	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 135	Chinese for Communication I	
มศว 136	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 136	Chinese for Communication II	
มศว 137	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 137	Japanese for Communication I	
มศว 138	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 138	Japanese for Communication II	

2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

กำหนดให้เลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว 141	ทักษะการรู้สารสนเทศ	3(2-2-5)
SWU 141	Information Literacy Skills	
มศว 142	วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม	3(2-2-5)
SWU 142	Science for Life Quality Development and Environment	
มศว 143	พลังงานทางเลือก	3(2-2-5)
SWU 143	Alternative Energy	
มศว 144	คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	3(2-2-5)
SWU 144	Mathematics in Daily Life	

มศว 145	สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์	3(2-2-5)
SWU 145	Wellness and Healthy Lifestyle	
มศว 341	วิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ กฎของธรรมชาติ พลังงาน และจิต	3(2-2-5)
SWU 341	Physical Science, Laws of Nature, Energy and Spirit	

3. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ดังนี้

3.1 วิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต ดังนี้

มศว 151	การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์	3(2-2-5)
SWU 151	General Education for Human Development	
มศว 251	มนุษย์กับสังคม	3(2-2-5)
SWU 251	Man and Society	
มศว 252	สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต	3(2-2-5)
SWU 252	Aesthetics for Life	

3.2 วิชาเลือก กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว 351	การพัฒนาบุคลิกภาพ	3(2-2-5)
SWU 351	Personality Development	
มศว 352	ปรัชญาและกระบวนการคิด	3(2-2-5)
SWU 352	Philosophy and Thinking Process	
มศว 353	มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม	3(2-2-5)
SWU 353	Man, Reasoning and Ethics	
มศว 354	มนุษย์กับสันติภาพ	3(2-2-5)
SWU 354	Man and Peace	

มศว 355 SWU 355	พุทธธรรม Buddhism	3(2-2-5)
มศว 356 SWU 356	วรรณกรรมและพลังทางปัญญา Literature for Intellectual Powers	3(2-2-5)
มศว 357 SWU 357	ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ Art and Creativity	3(2-2-5)
มศว 358 SWU 358	ดนตรีและจิตวิญญาณมนุษย์ Music and Human Spirit	3(2-2-5)
มศว 361 SWU 361	ประวัติศาสตร์และพลังขับเคลื่อนสังคม History and Effects on Society	3(2-2-5)
มศว 362 SWU 362	มนุษย์กับอารยธรรม Man and Civilization	3(2-2-5)
มศว 363 SWU 363	มนุษย์กับการเมือง การปกครอง และกฎหมาย Man and Politics, Government and Law	3(2-2-5)
มศว 364 SWU 364	เศรษฐกิจในกระแสโลกาภิวัตน์ Economy in Globalization	3(2-2-5)
มศว 365 SWU 365	หลักการจัดการสมัยใหม่ Principles of Modern Management	3(2-2-5)
มศว 366 SWU 366	จิตวิทยาสังคม Social Psychology	3(2-2-5)
มศว 367 SWU 367	กฎหมายทั่วไป Legal Studies	3(2-2-5)
มศว 371 SWU 371	ความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรม และเทคโนโลยี Creativity, Innovation and Technology	3(2-2-5)

มศว 372 SWU 372	ภูมิปัญญาท้องถิ่น Local Wisdom	3(2-2-5)
มศว 373 SWU 373	ภูมิลักษณะชุมชน Man and Community	3(2-2-5)
มศว 374 SWU 374	สัมมาชีพเพื่อชุมชน Ethical Careers for Community	3(2-2-5)
มศว 375 SWU 375	ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการชุมชน Good Governance in Community Management	3(2-2-5)

**คำอธิบายรายวิชา
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป**

1. กลุ่มวิชาภาษา

มศว 111	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3(2-2-5)
SWU 111	Thai for Communication ศึกษาองค์ประกอบการสื่อสารและกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเขียน พรรณนาความ สรุปความ ย่อความ ขยายความ และการสังเคราะห์ความคิดเพื่อการสื่อสาร ฝึก ปฏิบัติการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย	
มศว 112	วรรณกรรมไทยปริทรรศน์	3(2-2-5)
SWU 112	Thai Literary Review ศึกษากระบวนการคิด การถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา คุณค่าของภาษาและความ เป็นไทยในงานวรรณกรรม ทั้งนี้โดยเลือกศึกษาจากวรรณกรรมในอดีต ร่วมสมัย ร้อยแก้วหรือร้อย กรอง ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย	
มศว 121	ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU 121	English for Effective Communication I พัฒนาทักษะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเรียนรู้ เข้าใจ และ ฝึกทักษะภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตน นำภาษาอังกฤษไปใช้ในการ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่อไป	
มศว 122	ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 122	English for Effective Communication II พัฒนาทักษะด้านภาษาและกระบวนการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ โดยฝึกทักษะภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยสื่อกระบวนการเรียนรู้ และเทคโนโลยี สารสนเทศที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตน สนับสนุนให้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในการ สร้างความร่วมมือในการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	

- มคอ 123   ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1   3(2-2-5)
 SWU 123   English for International Communication I
 พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และด้านการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณ เรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษานานาชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้าน
 ภาษาผ่านสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เรียนรู้วิธีการนำความรู้
 และกระบวนการเรียนรู้ภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ตลอด
 ชีวิต และเพื่อพัฒนาตนให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยและสังคมโลก
- มคอ 124   ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2   3(2-2-5)
 SWU 124   English for International Communication II
 พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และด้านการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษานานาชาติ
 พัฒนาการนำเสนอข้อมูลและความคิด ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อและกระบวนการ
 เรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน นำความสามารถทางภาษาและการจัดการกระบวนการ
 เรียนรู้มาประยุกต์ใช้สำหรับการพัฒนาตนให้เป็นผู้เรียนภาษาแบบยั่งยืน
- มคอ 131   ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1   3(2-2-5)
 SWU 131   French for Communication I
 ศึกษาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง
 พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่
 หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาฝรั่งเศสอย่างมีประสิทธิภาพ
 ต่อไป
- มคอ 132   ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 2   3(2-2-5)
 SWU 132   French for Communication II
 บรูรววิชา : มคอ 131
 ศึกษาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ต่อจากวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการ
 สื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ใน
 สถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานใน
 การเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับที่สูงขึ้น

- มศว 133 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1 3(2-2-5)
 SWU 133 German for Communication I
 ศึกษาภาษาเยอรมันเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาเยอรมันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
- มศว 134 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 3(2-2-5)
 SWU 134 German for Communication II
 บุรพวิชา : มศว 133
 ศึกษาภาษาเยอรมันเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาเยอรมันในระดับที่สูงขึ้น
- มศว 135 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 3(2-2-5)
 SWU 135 Chinese for Communication I
 ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
- มศว 136 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 3(2-2-5)
 SWU 136 Chinese for Communication II
 ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น
- มศว 137 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1 3(2-2-5)
 SWU 137 Japanese for Communication I
 ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มศว 138	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU 138	Japanese for Communication II	

ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

มศว 141	ทักษะการรู้สารสนเทศ	3(2-2-5)
SWU 141	Information Literacy Skills	

ศึกษาความสำคัญของระบบและกระบวนการสื่อสาร พัฒนาทักษะในการสืบค้นและอ้างอิงข้อมูล การใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ และการจัดการความรู้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนฝึกทักษะการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ โดยตระหนักในจรรยาบรรณ ผลกระทบที่มีต่อบุคคลและสังคม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มศว 142	วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม	3(2-2-5)
SWU 142	Science for Life Quality Development and Environment	

ศึกษากระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี ศึกษาระบบนิเวศวิทยาเพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล รวมทั้งศึกษาผลกระทบของความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อปลูกฝังให้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสันติสุขอย่างยั่งยืน

มศว 143	พลังงานทางเลือก	3(2-2-5)
SWU 143	Alternative Energy	

ศึกษาผลกระทบจากการใช้พลังงานกระแสหลักที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์โลกร้อน ภาวะเรือนกระจก และความไม่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจ ความหมายและความสำคัญของการใช้พลังงานทางเลือก การปรับระบบคิดหรือกระบวนการทัศน์ที่มีต่อการจัดการพลังงานให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความยั่งยืนของชุมชนมากกว่าเป้าหมายทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว การสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้นในระบบพลังงาน การสร้างภูมิปัญญาและเทคโนโลยีในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่สันติสุขและยั่งยืน

- มศว 144 คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 3(2-2-5)
 SWU 144 Mathematics in Daily Life
 ศึกษาคณิตศาสตร์กับการใช้เหตุผล ความรู้ทางสถิติ คณิตศาสตร์สำหรับผู้บริโภค คณิตศาสตร์กับศิลปะ คณิตศาสตร์กับการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และเป็นฐานความคิดในเชิงตรรกะและเหตุผล การเรียนรู้และการดำรงชีวิตในสังคม
- มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ 3(2-2-5)
 SWU 145 Wellness and Healthy Lifestyle
 ศึกษาหลักการและแนวคิดของสุขภาวะแบบองค์รวม การบูรณาการแนวคิดดังกล่าวเข้ากับวิถีชีวิต โดยเน้นการสร้างเสริมศักยภาพส่วนบุคคลของนิสิต ให้สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายและคุณภาพชีวิตของตนเอง ตลอดจนเลือกใช้วิถีชีวิตในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคม
- มศว 341 วิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ กฎของธรรมชาติ พลังงาน และจิต 3(2-2-5)
 SWU 341 Physical Science, Laws of Nature, Energy and Spirit
 ศึกษาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ที่เป็นความจริงของธรรมชาติ เช่น ทฤษฎีของกาลิเลโอ กฎของนิวตัน ทฤษฎีของไอน์สไตน์ ทฤษฎีสสาร-พลังงาน ทฤษฎีสัมพันธภาพ ทฤษฎีฟิสิกส์ควอนตัม ทฤษฎีเทอร์โมไดนามิกส์ นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องของกฎของธรรมชาติ พลังงาน และความจริงแท้ของจิต

3. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์

- มศว 151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์ 3(2-2-5)
 SWU 151 General Education for Human Development
 ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศาสตร์และศิลป์ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพการรับรู้และการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การพัฒนาจิตใจ การพัฒนาเชาวน์ปัญญา ให้สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ
- มศว 251 มนุษย์กับสังคม 3(2-2-5)
 SWU 251 Man and Society
 ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์และสังคม ทั้งสังคมไทยและสังคมโลก โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ และนำความรู้มาพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันสังคม มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม ซาบซึ้งในวัฒนธรรม ศิลปะ และอารยธรรมของมนุษย์ มีจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมและชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสันติตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบและบทบาทที่พึงมีในฐานะพลเมืองและสมาชิกของสังคม

- มศว 252   สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต   3(2-2-5)
 SWU 252   Aesthetics for Life
 ศึกษาแนวคิดทางด้านสุนทรียศาสตร์ แสวงหาประสบการณ์และคุณค่าของสุนทรียะ
 ที่มีต่อการดำรงชีวิต ศึกษาสุนทรียศาสตร์ในเชิงบูรณาการ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ศิลปะ การ
 แสดง ดนตรี วรรณกรรม สุนทรียะที่ผสมสัมพันธ์กับบริบทสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
 โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ สื่อและประสบการณ์ที่หลากหลาย
- มศว 351   การพัฒนาบุคลิกภาพ   3(2-2-5)
 SWU 351   Personality Development
 ศึกษาและพัฒนาบุคลิกภาพทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี
 งาม มีวินัย รู้กาลเทศะ ทั้งในโลกส่วนตัว ครอบครัว ชุมชนและสังคม ท่ามกลางขนบธรรมเนียม
 ประเพณี วัฒนธรรมความเป็นไทยท่ามกลางกระแสสังคมโลก ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้และ
 ประสบการณ์ที่หลากหลาย
- มศว 352   ปรัชญาและกระบวนการคิด   (2-2-5)
 SWU 352   Philosophy and Thinking Process
 ศึกษาแนวคิดและปรัชญา ปรัชญาในเชิงบูรณาการ ทั้งกระแสตะวันออกและ
 ตะวันตก พัฒนาการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ปรัชญาที่เป็นกระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับชีวิต สังคม
 ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดีงาม มีเหตุผล มีอุดมการณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม
- มศว 353   มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม   3(2-2-5)
 SWU 353   Man, Reasoning and Ethics
 ศึกษาการใช้เหตุผลและจริยธรรม สร้างเสริมให้เป็นผู้ใฝ่รู้ความจริงและคิดอย่างมี
 เหตุผล ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม เหตุผลจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ผู้อื่น และบริบท
 ที่เกี่ยวข้อง ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- มศว 354   มนุษย์กับสันติภาพ   3(2-2-5)
 SWU 354   Man and Peace
 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสันติภาพและการจัดการความขัดแย้งในชีวิตครอบครัว
 ชุมชน สังคม ศึกษาหลักสันติธรรมจากศาสนา ปรัชญา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี
 วัฒนธรรม รวมถึงแนวคิดและการปฏิบัติของผู้ที่มีอุดมการณ์ ที่เกี่ยวกับสันติภาพ และสันติสุขของ
 มวลมนุษยชาติ

- มศว 355 พุทธธรรม 3(2-2-5)
 SWU 355 Buddhism
 ศึกษาภูมิปัญญาและกระบวนการคิดจากพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต การพัฒนาคุณภาพชีวิตบนฐานพุทธธรรม ทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และศาสนา เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การดำเนินชีวิตที่มีศีลธรรมจรรยา มีระเบียบวินัยและสันติสุข
- มศว 356 วรรณกรรมและพลังทางปัญญา 3(2-2-5)
 SWU 356 Literature for Intellectual Powers
 ศึกษาแนวคิด คุณค่า และสุนทรียะจากรวรรณกรรมหลากหลายรูปแบบโดยเน้นการศึกษา ในเชิงคิด วิเคราะห์ที่ก่อให้เกิดพลังปัญญา พลังจินตนาการ และพลังในการดำเนินชีวิต อันจะช่วย พัฒนาการดำเนินชีวิตที่ดียิ่งขึ้น มีระเบียบวินัยและอุดมการณ์
- มศว 357 ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ 3(2-2-5)
 SWU 357 Art and Creativity
 ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับพลังความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการที่ก่อให้เกิดความงาม และสุนทรียะในงานศิลปะนานาประเภท ในบริบทวัฒนธรรมที่หลากหลาย อันจะนำไปสู่การ สร้างสรรค์ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย
- มศว 358 ดนตรีและจิตวิญญาณมนุษย์ 3(2-2-5)
 SWU 358 Music and Human Spirit
 ศึกษาและแสวงหาประสบการณ์ทางด้านดนตรีที่กว้างและหลากหลาย ดนตรีจาก อดีตและร่วมสมัยดนตรีตะวันออกและตะวันตก ดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีที่พัฒนาจากอดีต กาล ดนตรีในบริบทของวัฒนธรรม ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- มศว 361 ประวัติศาสตร์และพลังขับเคลื่อนสังคม 3(2-2-5)
 SWU 361 History and Effects on Society
 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ไทยและประวัติศาสตร์สากล ที่พัฒนาจากกระบวนการคิดของมนุษย์ ประวัติศาสตร์ที่เป็นพลังขับเคลื่อนสังคม ประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม
- มศว 362 มนุษย์กับอารยธรรม 3(2-2-5)
 SWU 362 Man and Civilization
 ศึกษาและเปรียบเทียบวิวัฒนาการอารยธรรมตะวันตกและตะวันออก ตั้งแต่ยุค โบราณถึงปัจจุบัน ตลอดจนการแพร่ขยายและการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนอารยธรรมในดินแดนต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อสภาพการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของโลกปัจจุบัน รวมทั้งการศึกษาในส่วน ที่เกี่ยวกับอารยธรรมไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมโลก

- มศว 363 มนุษย์กับการเมือง 3(2-2-5)
 SWU 363 Man and Politics
 ศึกษาธรรมชาติของสังคมมนุษย์และสังคมการเมือง การจัดระเบียบทางการเมือง องค์กรที่ใช้อำนาจการปกครอง การรวมกลุ่มทางการเมือง กระบวนการทางการเมือง พฤติกรรม และพลวัตทางการเมือง การบริหารงานของรัฐ โดยเน้นระบบการเมือง การปกครอง และกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ที่มีคุณธรรมจริยธรรม
- มศว 364 เศรษฐกิจในกระแสโลกาภิวัตน์ 3(2-2-5)
 SWU 364 Economy in Globalization
 ศึกษาพื้นความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สภาพเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต ตลอดจนบทบาทและความสัมพันธ์ขององค์กรธุรกิจที่มีผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน
- มศว 365 หลักการจัดการสมัยใหม่ 3(2-2-5)
 SWU 365 Principles of Modern Management
 ศึกษาแนวคิดและหลักการจัดการ ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์กร การจัดการทรัพยากรขององค์กร ประเด็นต่างๆที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวโน้มในการจัดการสมัยใหม่ การจัดการที่เกี่ยวข้องกับคน ภาวะผู้นำ การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาสังคมที่ก้าวหน้าและสันติสุข
- มศว 366 จิตวิทยาสังคม 3(2-2-5)
 SWU 366 Social Psychology
 ศึกษาจิตวิทยาพื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมสังคม ตัวแปรต่างๆทางสังคมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของมนุษย์ โครงสร้างทางสังคม กระบวนการต่างๆทางสังคม เจตคติ การรับรู้ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความก้าวร้าว พฤติกรรมและบทบาททางเพศ และการสื่อสาร การโฆษณาชวนเชื่อ และแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางสังคม

- มคอ 367 กฎหมายทั่วไป 3(2-2-5)
 SWU 367 Legal Studies
 ศึกษาวิวัฒนาการของกฎหมาย ลักษณะของกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับศีลธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ประเภท ลำดับชั้น และหมวดหมู่ของกฎหมาย กฎหมายสำคัญที่จำเป็นต้องรู้ในการดำเนินชีวิต โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และสื่อที่หลากหลาย
- มคอ 371 ความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี 3(2-2-5)
 SWU 371 Creativity, Innovation and Technology
 ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการต่าง ๆ การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีชุมชนซึ่งเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม วิศวกรรม ศิลปหัตถกรรม ธุรกิจชุมชน ความสัมพันธ์กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และ สื่อที่หลากหลาย
- มคอ 372 ภูมิปัญญาท้องถิ่น 3(2-2-5)
 SWU 372 Local Wisdom
 ศึกษาและค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชุมชน ภูมิปัญญาที่เกิดจากกระบวนการคิด การเรียนรู้ การพัฒนาด้วยการกระทำและปฏิสัมพันธ์ในชุมชน ภูมิปัญญาในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น ภูมิปัญญาในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาในการแสวงหาคูณค่าและตัวตนในความเป็นมนุษย์ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย
- มคอ 373 ภูมิลักษณะชุมชน 3(2-2-5)
 SWU 373 Man and Community
 ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาภูมิลักษณะชุมชน ภูมิลักษณะที่แสดงความเป็นท้องถิ่น ลักษณะเฉพาะ และความผานสัมพันธ์ในชุมชนในบริบทของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ พื้นที่ทางวัฒนธรรม และพื้นที่ทางชาติพันธุ์ บนฐานของคุณธรรม จริยธรรม และความดีงาม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย
- มคอ 374 สัมมาชีพชุมชน 3(2-2-5)
 SWU 374 Ethical Careers for Community
 ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาสัมมาชีพในชุมชน เพื่อสร้างสัมมาชีพที่เข้มแข็ง ปลุกฝังสร้างสำนึก และสร้างความตระหนักในศักดิ์ศรีชุมชน สัมมาชีพที่ผูกพันและเคารพในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สันติสุข คุณความดี ศิลปวัฒนธรรม และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค มูลค่าครุภัณฑ์ ปีการศึกษา 2553

ประเภท	ประเภททรัพย์สิน	จำนวน	ราคาได้มามูลค่ารวม (บาท)	ค่าเสื่อมราคาประจำปี (บาท)	มูลค่าสุทธิ (บาท)
1	ครุภัณฑ์สำนักงาน				
	1.1 ซื้อมูลครุภัณฑ์สำนักงาน	1	2,084,800.00	173,733.33	1,780,766.67
	รวม	1	2,084,800.00	173,733.33	1,780,766.67
2	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่				
	2.1 ชุดถ่ายทำวีดิทัศน์ระบบดิจิทัลความละเอียดสูง	1	1,097,606.00	109,760.60	905,524.95
	2.2 ชุด Mixer สำหรับบันทึกเสียง	1	99,403.00	9,940.30	82,007.48
	2.3 ชุดเลนส์และกล้องถ่ายวีดิทัศน์ภาพนิ่งระบบดิจิทัล	1	66,700.00	6,670.00	55,027.50
	2.4 ชุด Mornitor สำหรับงานตัดต่อวีดิทัศน์	1	287,830.00	28,783.00	237,459.75
	2.5 ชุดไฟสตูดิโอสำหรับถ่ายทำวีดิทัศน์	3	89,880.00	8,988.00	74,151.00
	2.6 กล้องโทรทัศน์วงจรปิดพร้อมติดตั้ง	1	99,510.00	9,951.00	82,095.75
	รวม	8	1,740,929.00	174,092.90	1,436,266.43
3	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ (ยกเว้นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าให้มีอายุใช้งาน 15-20 ปี)				
	3.1 ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	1	73,776.50	7,377.65	60,865.61
	3.2 หลอด LCD และ Visualize	13	92,020.00	9,202.00	75,916.50
	รวม	14	165,796.50	16,579.65	136,782.11

ภาคผนวก ค มูลค่าครุภัณฑ์ ปีการศึกษา 2553 (ต่อ)

ประเภท	ประเภททรัพย์สิน	จำนวน	ราคาได้มามูลค่ารวม (บาท)	ค่าเสื่อมราคาประจำปี (บาท)	มูลค่าสุทธิ (บาท)
4	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์				
	4.1 อุปกรณ์เชื่อมต่อระบบ Internet	1	99,724.00	19,944.80	64,820.60
	4.2 วางเครือข่ายระบบ LAN Learning Tower	1	1,860,000.00	372,000.00	1,209,000.00
	4.3 อุปกรณ์ระบบคอมพิวเตอร์	1	98,322.30	19,664.46	63,909.50
	4.4 คอมพิวเตอร์สำหรับนำเสนอสื่อวีดิทัศน์ความละเอียดสูง	1	64,294.30	12,858.86	41,791.30
	4.5 หน่วยบันทึกความจำ (ฮาร์ดดิส) ชนิดตั้งโต๊ะ	2	51,895.00	10,379.00	33,731.75
	4.6 ชุดซอฟต์แวร์ตัดต่อสำหรับวีดิทัศน์สำหรับเครื่องพีซี	1	28,943.50	5,788.70	18,813.28
	รวม	7	2,203,179.10	440,635.82	1,432,066.42
	รวมทั้งสิ้น	30	6,194,704.60	805,041.70	4,785,881.62

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวนลินี บุญเกื้อ

วันเดือนปีเกิด

1 มิถุนายน 2523

ภูมิลำเนา

จังหวัดพังงา

ที่อยู่ปัจจุบัน

146 หมู่ที่ 6 ตำบลทับปุด อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546

สังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

จาก มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. 2556

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

